

Franckesche Stiftungen zu Halle

Panacea Apostasiæ: To gest, Lekarstwj proti Odpadlstwj

Vedel, Nicolaus

Lessné, 1631

Díl I.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786)

Zelářství proti Odpadlým.

Díl I.

**W kterémž se předkládá / Jak wes-
lý hřích gest Odpadlým.**

Kapitola I.

**To se w tomto Episu / e galému cili / a galém pos-
rádkem předkládá.**

Až žalostná gest nynějšich
časů tvárnost Chřtve / a jak o-
platání hodný wssudy téměř zrušob ge-
st, není kdožby newěděl. Nebo wtr-
hli Národové do dědicwí Páně /
poskwrnili Chrám Svatoosti ge-
ho: vyplili krev Služebníků geho ga-
fo wodu okolo Geruzaléma. (Zak.
79. I. 3.) Wepř diwoký zryl wianicp
geho / a wsseligaká žwěť polnj spáska
gi. (80. 13.) Wžítá se Anychryst
strásliwě / a wsseligakau wymyslenau
vrude

Kapitola I.

vfrumost proti tělům/ žiwotům y skat.
tům pobožných, prowodi. Aniz po
sawad sslenosti své dosti učinil/ aniz to
ho zlého kteréz posawad páchal, přestá-
wá: nabrz postupuge dále/ a cokoli tde
geste Synů Božich pozůstává, wyko-
tentri vspluge.

A což wěšsiho gest/ nepřestáwage na
tom/ že na těla pobožných autokz činí/
nad dusseni také a swědomijm wěšších,
vfructenstwj prowodi. Gatoby dosti ne-
bylo vfrumosti na smrt dáwati newin-
né/ násylé geste větnici dce Diewěstě
Krystowě/ a čistau Pannu t nenohyž-
dnějšsimu sprjžení přiwesti. Tak gme-
notitě, kteréz sobě podmaňuje Máro-
dy/ do Řima w Tryumffu, podle obyčege
Předků swých, wodi/ a dusse do žaláků
hrozných wvodi: gichžby sje lidé snadně
se wywarowati mohli/ kdyby wěčného
žiwota radost fratického tohoto wěta
rychle misegjegismu slaužení předstawo-
wari uměli: a kdyby na sláwu a zboží
nebesťá

nebeská/ raděgi než na Swěta tohoto
marnau sláwu a bohatství, oči své ob-
racelt: Mladto řady Boha více nežli
sebe milowali/ něbrž řady sami sebe/
tím spůsobem gatž ná leži, milovali.

Ale poněwadž se gináče bláznivě če-
la radě widš: odtud to gde/ že řady od
Seytmána (gemuž se počátku hned na
Křtu přisahau zawázal) k boží potažen
břhá/hned odvrha zbraň/ kterěž wtom-
to duchowním boží potřebj gest/ padna
hned nepříteli rukau podává/ aby ge pro
wazy nepravosti, powěr, a modlářství
swázal: Raděgi chřege nestastný člo-
wěk chyzdným Antykrystowým otro-
kem bžti/nežli pokussenj přemoha s Kry-
stem slawně kralowati. Odtud hle gde
mrzuté to Odpadlští/ kterýmž na tish-
ce lidi se poskwrňuge/ že otom předtím
ani slýcháno nebylo. Odtud Ehr-
tew, kteráž wssedněch nás Matkau
gest, (Gal. 4. 26.) tak mnohých sy-
nů zbarwena, kterěž gi nadje nepřátel-
šť

šh meč/ nadjle gegich wlastnj rožma-
 řilost, a newěrnost, odgala. A gestik
 šhe těžká rána/ kteráž se od nepřitele
 Matce swatě činj: ale ta daleko wěšši a
 nebezpečnějšši/ kterauž my sami gi dě-
 láme. Nebo zagistě kdc Syn zatrace
 ni, vkrutnosti swé zběři vžiwage/ tišhe
 gich samorduge/ my sami na desátky ti-
 šheč gich pohubime, šhaubau mnohém
 žalostnějšši/ nežli gest ta kteráž se děge
 mečem protiwnjka a wpmstiwagjše
 ho se. (Zal. 8. 3.) Nebo ta geho
 řislawa nenáwist/ pro niž se nám pro-
 timj/ a po nás se šhání/ tělům toliko na-
 šim škoditi může: ale nesmyslné to mi-
 lowání, kterýmž sami sebe nemjrně mi-
 lugeme/ s těly našimi y dusse w zahy-
 nuti zapletá. Aníž nám nepřitel, leč
 na ofamžení, škoditi může/ ale ta kte-
 rauž my sami na sebe wwodime, wina/
 na wěčné wěky se wycahuge.

Mát tedy přesmutná Ráchel přilíž
 hogně

hogně přičin/ vřechn nyněgssich časů
oplačáwala Synů swých/ a žádného
potěšení nepřipustila, proto je gich
gij neni. (Serem. 31. 15. Mat. 2. 18.)
Aniž kdo z těch křečij gestě Bohu wěrní
zůstáwagi gest/ gemužby, (gestliže gen
horlivoosti domu Božího gest zajižen) bo-
lest swau slzami osvědčiti/ nežli slowy
wymluwiti, snáze nebylo.

A wšak, gakož w čas morowého naka-
zení/ když z nassich milých přátel někoho
nakaženého sparrugeme, ne gen w pláč
a vpění se vydáwáme/ ale také nato se
wynasnažugeme obzwláštěně/ abychem
nedužiwému lékařstwim přispěli/ a
těm křečij gestě nenakažení zůstáwagi/
proti nebezpečenstwim nákazy, pomocy
poskytli: tak podobně když nyněgss-
ho času gedem jim smrtelným mno-
hým z bratří nassich zachwácení gsau-
ce/ poražení leží/ a že tatáž nákaza
stoupá a glupá jde p onde se chytá:
powis

Kapitola II.

13

powinnost naše w prawdě wyhledáwá/
abychom jakož raněným potudž na nás
gest/lékařstwím na pomoc přispíwali/
tak y zdrawě gessie proti takowému prud
ce pronikagjchmu zlému/ opatřili a o-
hradili.

A toť přítomně i powinnosti naši/s
pomocí Boží, učiniti sme vložili. Ne-
bo žádostmi gšine padlé zase ku Pánu
a prawdě Ewangeliu geho/ kterauž s
učením Antikrystowým směnili, nawrá-
titi: ty prawím, kterěž mdloba těla a bá-
žeň newčasná lidi, od nás odcizyla: těm
ruky podati vsylugje. Nebo o ty Do-
padlce se starati/ kteříž i paubé zlosti a
potupy, prawdy se strhše/ netoliko se gí
rauhagi/ale y gi se nenáwistně protiwí,
daremnáby práce byla: poněwadž gíslé
gest/ že takowí proti Duchu Swatému
hřessi. Zvláště poněwadž to k dobré
mu gest Chřtíwi/ tdykoli takowí sňnili
audowě od těla gegiho odtati/a škodli-
wá takowá nečistota wyvržena bžwá.

B

Co se

Co se těch kterých zvláštní Boží mt-
 losti stále při wyznávání pravdy Ewa-
 něho Ewangelium stoji, deržee: ty my
 to vmyšlu dobrém vevorditi a zmocniti/
 aby až do konce to wyznávání gměna
 Kryštova/a to běhu povolání swého du-
 chowního, serwati mohli, snažime se.
 Ten gest vmyšl můj: kterýmž sem nej-
 předněgi syc to těchto přetěžkých časích
 Chrtwi Boží poslažiti chtěl: gisté
 wšak gest/že wšdyech wšsich časů niewy-
 hnutelně potřeby gest srdce své co nej-
 pilněgi wrauců horliwosti k wšre a wy-
 znávání gi aby před Odpadlstwím bez-
 pečně bylo, ohražowati. Nebo kdo ne-
 wí/že tato lidských duší záhuba/netoli-
 to w čas protiwenstwí a pokusseni/ale y
 w čas pokoge a šťastí/moc swau prowo-
 žuge: ne ginat než gat morní nářaza,
 iak potogná Města gako y obležená plé-
 ni a huby. Gatož gest známě/že ne ge-
 dni y w čas pokoge ku Wapečstwí odstu-
 pugi/přiwábění gsauce naděgi a sliby/
 buš

Capitola II.

¶

buď stavných autadů/ neb vzácného a
bohatého Manželství; at nyní mlčíme
že mnozí se nacházejí/ kteříž Nábožen-
ství pravého zjevně vůbec vyhánějí
tj gen mezy věchy na svobodě zanecha-
né pokládají.

Obzvláštně pak potřebí bude/ aby ta
to věc dobře vvažována byla tehdáž/
když se Božímu milosrdenství po těch-
to vážných weselejších dnů popřítí/ a
pokog Chřtvi své nawrátiti, líbiti bude.
Tehdáž zagiště wšickni sémět/ kteříž my-
nějších časů z mdloby těla klesli/ a časů
těch gestě wžíwobytí zůstanau/ budause
chtěti zase k Chřtvi nawrátiti/ a Kry-
sta kteréhož w čas vřpení opustili, ná-
sledowati. Ale poněwadž se gest obá-
wati/ aby tehdáž ne gedni čitedlnosti tať
opradowé/ gatžby náleželo, hříchů své-
ho nemagice/ sobě sami nepo chlebowali/
žásteru a wšmlewu své galowé, gimiž
t odpadnutí ponaučáni byli, předstřagi-
se: Dokudžby to šlo, žby na samém
životě.

W ii.

životě.

zewnitřním k Dabozenství se zase přihlá-
šení dosti magice / od pravého pat a spa-
sitedlného pořádku vzdálení gsaunce / wi-
ny své zproštění nedosáhli / ale w gístém
nebezpečenství zahynuti svého předce
postavení byli. Aby tedy takovému
zlému, časné se wstříc wngiti mohlo / ne-
wzhnutečná potřeba wzhledává / aby
wšichni ti kteříž žádosti spasení a milo-
stij k vpočegení svědomí do D:corstě-
ho domu nawrátiti se chtějí / wěc tuto
welikau bedlivě rozwáhli / a to k tomu
chli / aby w wnitřnostech srdce probode-
ni gsaunce / žitwau čirednost hřicha svého
měli / a snem smrti wěčné nespuli.
(Žalm 13. 5.)

Wtímo to pat / gíného také chle, w této
naši práci sine ssekili. Nemůž zagi-
sté gínat bžti / než že opravdowým o té-
to wěcy přemyslowáním / a gi rozwáže-
ním mysl lidšťá welmi mocně probu-
zena bžwá / k konání ochotnému bžhu
pobožnosti swaté: gať to dále potom
w Epist

Kapitola II.

17

ty Spisu tomto každému patrné bude.

Abychom pak celau tu věc, připad-
ným pořádkem předložili: W První
Knize důvody ty předložíme / kterýchž nás
k stálému při wyznání Swatého Ewan-
gelium trvání / a naproti tomu k vstá-
ní a osflivení sobě Odpadlství, probu-
zování magi. Kniha druhá předloží a
porazí příčiny ty / jimiž Satan, Svět,
Zelo / Odpadlství schwalovati a směně
ni pravého Náboženství w Papežské,
osvobozování obyčej magi. W Tře-
tí knize vdíleli budeme newyhnutedlné
potřebné rady / jakož těm kterýchž w poku-
šení těchto wichřic nepohnutedlni a
stáli posawad wyznawači zůstali: tak y
těm kterýchž padše, leží od pravdy se od-
vrácení: až y těm, kterýchž ještě w pokoji
postaveni jsou. Ty věcný a nedobro-
řivější Bože / Otče milosrdensství a
světlosti / kterýchž jsou počatek y konec Sta-
losti pravé / mldého Služebníka své-
ho snažnosti a práce milostivě pože-
W iij. hney

hneč / k slávo welikého swého gměna /
a Ckrkwe twé k wzdělání. Amen.

Kapitola II.

První Základ. a jiní se k stálosti w Ráboženství / a k
vstání Odpuštění w ští mamež. Je Odpuštěc na
sobě nesmyslnost / a nestydaté howadšce bláznovství
pronášl.

Doj od wyznání Swatého
Ewangeliu, k Papežství se o-
bracš / mrzutého a pravě nesmyslného
šťuktu se dopaustí / gasněgi nad polední
swětlost to pronášsege, že zdrawau mysl
do konce potratil. Bkazuje jagisté
pádem swým / že naprosto newi, netoliko
co činí / ale také co sám gest: poněwadš
nerozvažuge gakh los geho, powolání a
spůsob gest / a proč swětla a života na
swětě vžívá.

W pravdě Bůh nechce / aby on zde
na swětě gako w přibytí a stálém do-
mě přebýwal: ani také aby se časnými
řemíto a pomijegichmi věcmi gen za-
měst-

měšťnám. Přichoz tu gest a poce-
stih/teerž dále giti má, do vlasti totiž
fdež půwod geho y místo odpočívání
gest. Aniz zagisté Měšťěním Swě-
ta aneb synem tohoto wěku gest Kte-
řtanžale narozený w nebesťém měšťan-
stwi/Krále Králů vlastni rodina/ atak
newyhnuedlně Králowstwi nebesťého
dědic/a spolu dědic Krystů.

Tak tedy wywysšenému a rodu slaw-
ného náležj/aby podle své důstognosti
fráček/a samým skutkem je tím wpraw-
dě gest, dokazowal. K gatémuž chli
potřebj gest/aby opravdowě na prostřed-
ky myslil/teeržby ho k nebesťému geho
dědicstwi/a k dosažení odloženého Krá-
lowstwi, přiwesti mohli. Záležejí pak
prostředkowé ti w pravé známosti Bo-
ha/a w přesné geho počtě. Žemi wěc
mi zaoparten gsa Křesťan/ nevstalau
snažnosti k chli swému fráčeki/ w tom
mysl geho/ w tom srdce geho/ cele za-
měšťnané býti má. Odkudž násle-
duge

B iiii.

duge

duge/že wsseligat wyhybari má wsseli-
 gatým překážkám/ kteréz genu na cestě
 té nepřátelé geho, Satan, Swět, Zelo,
 vmiřagi/ aby mu tak dogiti nebeského
 Království překazili. Necht se te-
 dy odřeke (chceli swým během gist bý-
 ti) Swěta a žádosti geho: a kdybykoli
 od zlého k zlému nabádán byl/ hned so-
 bě na paměť přiwede důstognošt swau a
 nebeské své powolání: byt pak měl pro-
 to negen zdejší cti a gměni/ ale y žiwo-
 ta nasadit. Nebo coby giného či-
 nil ten, gehož prawá čest/ gehož dědicwí
 gehož Knížetstwí/ nžbrž gehož žiwot/
 není ten kteréhož w tomto bzd wdoli v-
 žiwá žiwot? Děkawát geho čest, wžá-
 nost, důstognošt, nesmírně wywysšeně g-
 ssi/ nad wsselikau gashost sláwy swětšlé/
 kteráž powážissi gi dobře, nic w prawdě
 není než marnost. Gest jagisté, gatž se
 kefl/ Boží Syn: čemuž gatá sláwa, ga-
 tž rod, wrownati se máž? Králem
 gest Křestan prawý/ giž y jde hned po-
 dlé

Kapitola II.

21

dlé práwa/ brzy pak podle skutku také,
ne na čas toliko/ale navěky: kdež žádně
proměny nebude/ kterauž zde Králům
aneb smrt/aneb nestálost lidských věch
přináší. A kdež giná Knížata nad ge-
dnau toliko neb některými fraginami a
Královstvími panují: (kteráž přirov-
nášši k celému Světu jako nějaký
půtek gsau/a na Mappě malíčkým kau-
stkem papíru obsahnauti se mohou:) ten
to náš, veliký w pravdě Král, širěji
nežli se pověditi může, bude kralovati:
gakožto kterýž s Krystem nadewssechně
mi tvorů panovati bude. To sláva,
to důstognost geho: k níž přináležetech
žboží gednostegně také slavně, bude.
Aniž žagisté žboží, geho záležeti bude w
nějakém domečku/ neb nějakém kusu
roli, aneb gedné neb více fragině: ale
poněwadž Krále wsech Králů spolu,
dědic gest/očekáwagi geho žboží nebeská
věčná/a takové ceny/že toho ani mysl
vyssihnauti ani gazyt mysluwti ne-
můž.

můj. Co se žiwota geho tkne ten st^řest
gest s Krystem w Bohu: a což diwné.
Edyž vmře teprw začíná žiw b^hti nawě-
ty. To tedy sláwa/to bohatstwj/to
žiwot člowěka Křestana gest. Což on
wšborně žmage/ žiwota časného nemá
než za cestu třerauž wytonari můš/ ten
tdo se do Wlasti vbirá. Wi, že Swět
tento nic není/ gedně paussí pláná na
owoc/plodistwá na trnj a hady: třerauž
wšsat přegiti můš, prwé nežli do nebe-
stě zaslíbené Země wegde. Omění
pak a wřácnost Swěta tohoto, mezy
wěch sobě pokládá/ třerž mu na té ce-
stě nápadně přicházegj: a cožkoli toho
gest/ wj, že není než stín, a marnost nad
marností. Přihodiloby se pak že
wšech těch wěch na cestě oblaupeni
b^hti/málo sobě takowau strátau přetáží:
wěda, že bez nich b^hti může: poněwadž
teprw edyž wšech těch wěch pozbu-
d^ě prawého žiwota/prawého žboží/ prawé
sláwy dogiti má/ g^ř mu žádný neodeg^ř

Kapitola II.

23

me navěky.

A protož kdykoli mu gedno z toho
dvého učiniti přichází/ neb z věcí těch
k cestě jeho případných něco (neb vše-
cko) opustiti/ aneb cožby na vřmu dů-
stojnosti jeho bylo/ a chli k němuž sně-
žuge naodpor čelelo, něco učiniti: zvlá-
ště pak Krysta zapřiti/ Boha, práva a
dědictví svého, y Království nebeské-
ho se oděsti/ z Království tam vedoucích
cesty jeho se vchýliti; samého sebe do
propasti pekelné/ a na věčné zatracení
pohřbiti: natom pravím, když gest, ne-
mí tu pravý Křesťan tak neopatrný/ aby
to tak zlehné věcy třeba aspoň se roz-
mysleti, aneb pochybovati měl: ale pe-
vného gest vmyslu, nie překážet těch
marných nedbatí/ nýbrž předsevzati
cestu ochotně s pomocí Boží konati/a-
by tak do dědictví toho/ slavného o-
newdalo/ ani vcho stýhalo/ ani na
srdec lidstvé wstoupilo, (1 Kor. 2.9.)

WJH

wajiti mohł. Tak tedy synů v wíře a
stálo při Boží pravdě, w wzhánání Pá-
na Boha, a při počtě geho, až do nepo-
slednějšiho dchnutí trwage zůstává: co
se pak wěch ku potřebě zdenjšiho života
přináležejících dočče/ o to pění že nebe-
stému swému Otci důvěrně poručí/
to zgetwně pronášjí. A takhle pobož-
ný Křesťan gest žiw/ kterýž maudro-
stí prawau obdařený gsa, sám sebe zná/
a swůg Staw sobě před oči předsta-
wuge.

Obpadlec pak zgetwně to pronášjí/
že sandu zbawen, a w howadstau ne-
smyslnořt pohřžen gest. Dítěho zagi-
sté toho/ což se teď natrhlo, nerozwažuge:
poněwadž na powolání swé do konce se
zapomenuł. Tak opowržené a zhowa-
dilé gest myslí/ že sobě za nic nenwýšší
poctiwosti tě, kterauž ho Král Králů ob-
dačil/ tdyž se Otcem geho bñti profázal/
ku wožiwání zboží nebeských/ a k wlá-
dactwí žiwota wěčného powolal/ a aby
snad

Kapitola II.

25

snad ob Diebe nezblaudil/ cestu gemu
po nizzby giti měl, pilně w známost w slo
wu swém wwedl, newáží: nžbrž wssecko
to ja nic polože, wssecku ljbost a chut k ze
mi gen obrátil/ aby se tu gako had pla-
žhl a w práchu zemském točáni své
měl. Čimž on i wěch připadných hla
wní sobě wěc činí: a cestu po nizz se giti
má/ w chl k němuž se směřuje/ hospodu
w přibytel stálh/ a wyhnanstwí w wlast,
obrací. Aniž pečuge, aby rameno za-
chowati mohl, než aby rukáw zachowal/
gadž se říká: a těla strátu snássi, gen aby
raucha nestratil: a gako onen (gadž
gest w ffabulich) pes maso paustij aby
stjnu došáhl.

Co se Diebe dohře/ bylby s tím
spokogen/ aby do něho wgiti mohl/
a wstat kdyby se to naběhu a bez práce
státi mohlo/ a stau předewšim wynnin-
kau/ aby on na swém smetisku zastati/
to gest tělesného gmění a roli swých wží-
wati, mohl. Ale když pat i toho dvě-
ho

E

ho

ho gedno/a nebo Nebe/a nebo Země o-
pustiti se musš/on, podobrém toho, gatk
se gemu zdá vváženj/y mnohém v pfa-
tel mikhch radn wyhledáwánj/ smetisko
swé sobě woli/ gakožto nad Nebeske
Kralowstwí daleko gemu pohodlnějši.

Sláva prawá kteráž sama v Boha
platí/ v něho za nic proti tomu marně
chlauby dymu, gimž se krmš, newáží.

A snadně pohrdá wšsemi tčebas těmi
čmřmectma forumami/ kterěž Duch
Swatý na hlavy Starců w Zgwení
Swatého Jána wyládá/gen kdýž tat
daleko přiwesti můž, aby lidé před ním
klobauky snímali. Woli také při někte-
rého Knížete dworě pochlebníkem a ma-
nem bñti/a giné otroky gatkž sám gest
za sebau giti widěti/ nežli s Krystem
na wěky kralowati.

Nadto, co se přemyslowání
blahoslawenstwí wěčném dorhče, tím se
nic nezanášši: aniž se muť wěčnýchch
bogi, kterěž bez počání segda snášet
bude,

Kapitola II.

27

bude, gen aby za něterh den bjdně-
ho toho žiwota wžil. Tuto wás pro-
šm/nagdeli se medle natom široke-
m Swětě nad howadstwí čłowěka tako-
wého nesmyslnějši bláznowstwí? A
wšak zdá se genu/že on welmi maudče
sobě wede/a wěcy své wyborně pra-
wuge: podobný gsa w tom nechwěstším
blázním/ kteráž když své rovně w bláz-
nowstwí přewyšsugi/takowhm wšak ne-
duhem myslí z mánemí sau/ že se wšech
nehmaudčegšimi bři domniwagi.

Alle tuto sprawedliwý Boží sau-
poznáwati náleží/ kteráž proti těm ko-
ná/gessto s swětem rjmto se pogice ni-
kdy oprawdowě na to/proč od Boha
na swět postaweni gsau/ nemyslí; aniž
Boha wracně wyhwagi/aby ge Du-
chem swým řídil a sprawowal.

Ty pobožná dusse/ kteráž spasení
swého žádostíwa gsn, Stawu a Powo-
láni swého wzácnost každodenně a ča-
sto tu paměti sobě přirwug: a s Da-
widem

widem modliti se nepřestáweg;

Cestý své Hospodine wweď m
wznámosti/ a stežkám svým wypo
mne. Denž ať chodím w prawd
tvé/a vždyj povčůg mne: Nebo ti
gšy Bůh Spasitel můg/ na tebe
očekávám dne každého. (Žal. 25
4.5.) Nauč mne činiti vůle své
nebo ty gšy Bůh můg. Duch twój
dobrý/wedij mne gafo rovné zem
(143.10.) Poslechni napomenutí
tohoto:a stane se/že vždycky Boha pře
očima mými budeš:a opatrně činiti bu
deš/ cokolí činiti budeš: tak stálý a
staneš v Býce: tak brány pekelné pro
ti tobě nepodlagj. (Mat. 16.)

Kapitola. III.

Druhá přičina wstágeš, i Nanebnosti přičina
aržo.

3 Repw

Neyweissich neschlechtosti ktes
 rchz se člowěk dopustiti může/
 gest Odpadistwj. Nebo abych mlčel/
 že ono Přikázani to Páně/ kterěž škredl-
 nými slowy gedného každého k vpti-
 mému a swobodnému Práwdy před
 lidmi wyznáwání/ (Mat: 10. 32. 33.
 Luk. 12. 8. Rjm: 10. 9. 10. 12.) y w ney-
 řěšlich ratě potušenich, zawazuge toho-
 to gisté zamlčeti ne slussi/ že Odpadl-
 stwj proti wssechněm auhrnkem, y ka-
 děmu obzwlášt přikázani Zákona Bo-
 žiho čeli: a to rozličným způsobem.

Což aby škredlné bylo/ nuže wstup-
 me trochu na horu Synai/ a tam na
 Tabule na nichž Pán wěčnau památ-
 ku wůle své wyryl, popatřme. Wšak
 než dále postupowati budu/ předně se
 oswědčuji/ že gá hřichu toho nad slu-
 šnost zweličowati ani způsobem Reč-
 níckým k stížení geho barew wžíwati/
 nemijnim: poněwadž gisté gest/ že není
 E ij. možné

možné, ani dostatečně hřichu toho twelti
kosti wyprawiti, neryli aby zveličowán
byti mohl.

Oblasugi se také, že toho k tomu
wšli nečinim/ abych ty křeťz padli, w
zauffánj o milosti Boží wwedl: Ale co
se koli w té příčině mluwiti bude/ to
wšfecko spasenj bližního oddáno buď.
Nebo když vyřimě a sprostně hřichu to-
hoto mrzkost před oči stawim/ to pro
činim/ aby ti křeťz gestře zachwáceni ne-
gsau y napotom toho hanebného zlého
k wyřtřhali: ti pak křeťz se od přimého
prawidla vchylili/ aby se na cestu spase-
ni nawrátili/ a hrůzau pádu toho před-
ssenj gsance/ k tránu milosrdenství Bo-
žího se vtekli. Poslyšte prosim/ w
této Při za mne mluwícíchho Swatého
Mučedníka Cyryána/ kterýž wy-
padl cům za swého času/ snáležítai horliwosti
hřichu dopustěného welikost před oči
stawěge, řekl: Aniž k tomu mluwim
abych Bratřj na zaufalství přiwedl

Kapitola III.

31

ale aby ch raděgi Bratři k modlitbě
dosti činěch probudit. Nebo poně-
wad psáno gest/ Kterž wás šťast-
nýmmi býti prawj/ swozugi wás/ a ce-
stj stezeš wassich wřěwagi: (Zai.
3. 12.) a tak gest gisté/že kdo hřissni-
ku pochlebuge/a wlišnýmmi slowy la-
hodi/ten nowého podpatu k hřesse-
nj gemu dodává/ aniž wdussuge ta-
kow hřichy/ než wjce gim posy-
tu dáwa. Ale kdož přisněžšimi
napominánjmi Bratra třešce a wěj-
ten spasenj geho napomáhá. Kterž
milugi/dj Pán/káram a třešce.

Tak musj wěrnj slauha Božj/pos-
chlebnýmmi slowy dussj lidstjch ne-
oškamawati/ale spasytedlným lékař-
stwj opatrowati. Neoměť to
gest lékař/kterž chautostiwě o lebras-
ným

¶ iiij.

ným

nymgiž nežitem zacházj/ gafo by se
 ho dotknauti nesměl. Nebo ejn
 že gedu škodlivého w těle nechává
 nebezpečněgšj neduh činj. Musj
 nežit rožeat a otewřj byti; a wyta
 te hnis a talow, sylnj sflastr na to
 položiti. Nech se nemocnj hněwá
 křičj/nařjka/ pro bolest gať chce: po
 tom wšak k zdrawi přiveden gsa/
 bude rad y děkowati. A málo ni
 že di Swatj Muž: Měkce a lepe
 s takowjm hřichem zacházeti ges
 nowé pokussem/ sřže než lřtimy na
 přitel tagně podle swě wůle škodj: na
 to se gesťe wydávage aby ty křej
 padli do lonce porazyl/ působě totij
 aby nařjkati/a žalost nad swjm p
 dem mji přestávali/ aby při nich
 pamět na hřichy wpmizela/ aby lřd
 ni

Kapitola III.

ni srdečná oblewowała/aby oči slyš
zařtaweny byly/ summan aby se
o to nestaral/ gakby Boha swého
oprawdowým pořánym spofogil. ič.
Cyprianus de laps:

Ale giž na mrzutost hřicha toho
w zrcadle Zákonu Božího pchledme.
W prawnim tedy Přikázani porauči se
nám snažně wřítati wšeho toho/ cožby
inámosti, cti, a lásee Boží naodpor ča-
lelo/ wšeligakému pak modlákřtwi/ po-
wěrám a bezbožnostem wenhost dáwati.
Toť Přikázani Odpadlec, potudž na
něm gest, dofonce wywrach. Břast-
njkem se zagistě čini wšeligakých powěr
a modlákřtwi/ křeráž se w Papežřtwu
promozugi: zwláště řdnkoli oběti Mše
přítomen břwá. Ařdnž se tam tomu wči
což Bohu a swaseni geho naodpor gest.
řám sebe naschwál do bláta dobrowol-
ně neznámosti, pohřřuge. Pronáři
řaké brojné pohřdání Bohem a prawdo
mluwnosti

mluvnosti Sandu n'zastibenj geho zp
něwadž za nic pokládá ta geho Přítá
ni/ gimiž nám w wyznání gměna Kry
stowa stále trwati poraučj.

A ačkoli neginat než i mdloby těl
a i bájně lidi, padl: nic méně wšak spr
wedliwým Božím saudem často se
stává/ že w swém Odpadlstwí setrwá
sebau sám doplnuge počer těch křesť
hřichu proti Duchu Swatému, kte
rýž gest neodpuštědný, dopaustěgí/
znovu sobě Syna Božího křesťu
a w poraučání wydávagj: křesť
ho nohama poslapávagj/ a křesť
Smilauwy/ kterauž byli posvěcen
za nehodnau drahého wáženj magj
a Duchu milosti potupu činj. (Žid
6. 6. 10. 29) A tot se jim proto př
hášj/ že poznawše Boha necht
gato Boha/ ani gemu děkowati
(Řim: 1. 21.) swobodným prawd
wynaw

nánj Swěta: (Mat. 28. 20.)
a těch kteříž v mŕtve své zůstanau stáloſt
gegich newymmlunau odplatau wynahradj, nic newěti.

Dwojize také w pochybnost opatřování Boží/ a bozi se, aby se mu ho nedostávalo/ kdyby šatčet swäg, dům a Wlast opustil/ a Krysta následowal. Zgeroně také Boha potaussi/ zkusiti žádostiw gsa/ mohliby spaseni bez zgeroně ho wyznáwání prawdy/ by pak y Krysta zapřel, dogsti? ačkoli wi, že Duch Swätý proti tomu wolá/ Že Dstý wyznáwání děje se k spaseni a ten kdožby Krysta zapřel před lidmi že zapřijn také bude od Krysta/ před Nebeským Otcem. (Kjm. 10. 10. Mat. 10. 33.)

Co? Že těžkým bezpečnosti snem pohřben gsa/ gaťoby Božich sandů nebylo báti se mu třeba, se domníwá za že ho Wáh pro geho Newěru trestati nebude, sobě zaslíbuge; Co, že sebe a své wjete miluge

Kapitola III.

miluge nežli Krysta? Proto zagistě se od
Boha odvracj/aby rozmazaně tělo své
opatřil: aby starcu, Manželky, dítě, zc.
nekratil: čímž dosti zgetvně vkazuje/
že y w té také částce/ giného Boha před
tváři Boží (sebe t. samého a své domá-
ch) má.

Radto, svým odstaupením Bo-
žím nepřitelem se býti profazuje: proto
je z wogška Božího, do wogška Anny-
Krystowa vstá: a což na něm gest, žrůstu
Krystowa Králowstwj překážku čini.
Steme, že Pán za nepřitele má toho kdo
s nim není/a s nim neshromážduge:
(Mat: 12. 30.) čím wice za nepřitele
pokládá toho kdo zgetwním wyznáním
s neyohlavnějšším a nengedowatějš-
ším geho nepřitelem se pogi.

Přistupuge také netrpliwost ge-
ho: přistupuge baučení se/a reptání pro
ti Bohu. Hněwá se zagistě/ťdň widi
že Báh své namšřewuge a tresce; aniž
třije, kterž Báh na něho wyládá/ ně-
st chce.

sti chce. Co pak o geho právě slošně
přise dim? Nebo, aby w lepším poto-
gi a způsobu nežli Krystus Pán zde na
světě byl, bžti mohl, zapřá pravdy: ge-
stro k tomu aby podobně věcn podnikal,
zawolán gest. Což Pán Krystus př-
chau nazývá / strže nž se člověk nad ně-
ho wystawovati chce / prawě: Menj v-
čednjš nad Mistrasani služebnjš nad
Pána swého. (Mat: 10. 24. 25.)
Ať hle Odpadlec nerušíliž tolikých
způsobem Ptitázani prwnjho?

Kráčegmež dále / a wizme, zdali
wjce poctivosti ginhm Božštm Roz-
kazům čins? Tak mnoho gako prwnjmu.
Nebo Obrazu cti / a před nimi se klani.
Bohu slaužj podle wymětenj a vřano-
wenj lidšhch. Gest pokrycem / smě-
řnau a bezbožnau nábožnost na se bera-
přitom wřak gako tohau na Koste-
hřichu odpornému se obracege / to gest,
bezbožnému tomu smyslu / gakoby na
tom nic nezáleželo gakhm způsobem

Kapitola III.

39

Bůh zewnitřně se cti/ gestliže gen wnitř
nj pocca/ gemu w cele zůstane.

Dopauští se také ohrydně křivo-
přisežnosti: nebo přispěwěd na Křtu Bo-
hu igewně v činěnanu/ a solikrát při We-
čekti Páně opěťowanau, mrzutě ruffi.

Naproti pak tomu, Ewangeličského Dá-
boženství se odkřesage, wěc hroznuu při-
tiská: že gmenowitě žiw bžti y wnitřně
chce v wyznáwání kři/ a věcnj Anghry-
stowa.

Gimž samým přičinu dáwá
abg gmeno Bůh mezy newěťichmi w
porauhání dáwáno bylo/ (Kim. 2. 24.
10.) gimž myslí tjm přibžwá k rauhá-
ni se prawdě Swatého Ewangeliu/ a
tjm dále k wěťssimu gi poclačowání.

Wžwá Anghy a žmrlé lidi/ gestli
že ne srdcem/ (neboť nemáže newědět/ že
pocca ta bezbožná gest:) wssat twárno-
sti zewnitřnj: a gestliže ani toho nečinj/
přisahu wssat věcni/ že y tu Dábožen-
ství částku wykonáwati bude. Přiwěa-
stňuje se y k těm dlouhým modlitbám/

D ij.

čterěž

keréž Bálowi Kněži gednák oddbreptá-
wagi/ gednák křitem oddbřwagi.

Nadto/ gest ze wšech lidí neyne-
wděčnějši. Nebo kdo by buď mysl
pochopti/ a neb slovy wmyšlwti mo-
hl/ tak mnohá a weliká dobrodini Bo-
žá/ křemž ho milost Boží ozdobil.
Mohl ho Pan Bůh tak dobře žiwoti-
chem nerozumněm, jábau, hadem, stwo-
řiti jako člověkem: ale gináče se widě-
lo dobrotnému Stwořiteli/ křemž ho
rozumem obdařiti/ a k Obrazu swému
stworiti: chtěl. A wida ho mrtwého w
winách/ syna hněwu a ztraceni/ přispěl
Pán milosrdný/ a z hrdla pekelného
žwa geg wytrhl. A pro ten chl ani wla-
stnjmu Synu swému odpustiti nechťel/
ale geg pro spasení geho na smrt wydal.
Sám Syn dobrowolně z Stolice weleb-
nosti a sláwy sstaupil/ samého sebe zma-
řil/ spůsob služebníka přigal/ a poslušný
Dce byl až do smrti/ a to nepotupně
si smrti křije. Aniž natož dosti ma-
že!

Kapitola III.

41

Je/že čłowěku nebeského Království
 do byl: wvesti také geho k vládařství ge
 ho hotow byl. Pro tierauž přičinu
 nechťel aby se buď Pohanem/neb Židem
 neb také Papežencem, narodil/ a neb ro
 tom takowém rodu zůstawal: ale geg do
 kůna Chrŕwe fromě něhož spaseni na
 diti se nelze, přigal. Zatím s ním
 také w Smělawu tuhan wessel/Bohem
 a Decem geho bŕti zaslubiv: tolikéž
 geg spashredlnau známosti sebestřeslo
 wo své obdaril/atať na stezku wěcného
 blahostlawenství gako za ruky wwedl.
 Gestliže se tdy přihodilo/ (přiháží se
 pak každého okamženi/) že hříchů swŕm
 mi Boha vrazil/ a tak od cesty spa
 sení ku pecku se vchýlil: Bůh hned po
 hotowě byl/a hlasem swŕm/ro gest Zá
 konem, a Ewangeliem/ blandichho od
 zahynutí zase powoláwal/o nebezpeč
 ŕství oznamowal/; přikřich míst na bez
 pečnā/; rozcestí rozličných na cestu př
 mau nawozowal/a mowu zase milost
 své

D. iii.

svě w Křistu/a božnosti věčného do-
brého, podával.

Přistupuji, k duchovním těm a
nebeským darům/tělesná dobrodini:žbo
ž, sláva, pokoj, zdraví/a co k tomu po-
dobného gest. A gat ho lastěwě zach-
ovával Pán/aby před nestěsnými ne-
šťastnými příhodami a bídami/ gimi
způsob lidských poddá gest/od života mat-
ky své až do té chvíle, zachován byl?
Mohl dopustiti/aby se zatchl než se na-
rodil/aneb zassřtil když se rodil. Mohl
geg Pán hned od prvního dětinství bi-
dan poraziti, obecného smyslu zbarviti/
a tak maudrým žalostně/dětem pat smé-
sné divadlo,ž něho včiniti. Snadně
bylo Bohu/tělo geho k bíděmu a ža-
lostnému způsobu přivesti/ záhubnými
neduhy/a to vřetnými obkličiti: a neb
podlé spravedlivého sandu svého/vzd-
pustiti mládenčí žlosti/aby nákazau to-
warňšstwa zlého zachwácen gsa/na po-
prawném třeba místě potupně život
svůj

Kapitola III.

48

svätg skonal.

Aniž gest zadnj roto milost Bo-
 ži/je od nauze a chudoby geho ochránil.
 Nebo turo mi pomysl/je Bezisse Kry-
 sta swého gednorozeného Syna/w tako-
 roé nauzy mjei chcel/aby neměl ani kde
 by hlavu swau sklonil. Pomysl,je Apo-
 stol Pawel/znamenitý ten sláwn Boží
 nástrog/tak často a tak welice s hladem,
 chudobau a nahotau, zápasyl: *Množ* *e. d.*
 také *Mučedlnjch*, a *wzácnjch* Boží služeb. *Huss.*
 nich, gatkých ssažení a bjd newystáti: *tiem.*
 A gak množ také y časů těchto pobožnj *Prag.*
 na swětě lidé gsau/ kretjž wsech t wjz. *el.*
 wenj swému potřebnjch věch, zbaweni *V. E.*
 gsauce/častokrát podle řadů chleba, ne-
 chřegili hladem jhynauti, hledati sobě *Prag.*
 musegi? Co tu překážce bylo/ pročby *3. Tr.*
 y tebe Bůh, Krystu, a nescíslnému po-
 božnjch počtu/wtē věch nepřipodobnil? *h. p. 30.*
 Od těch tedn a podobnjch zljch věch/
 zachowala geho Božíá dobrotivost/a
 by w ně nē vrypadl. Kdybych pak gij ta-
 D iiii. *te w-*

té wyčtati chčel / a gať mnohých bŕd / m
 bezpečenstw, žármuť. w něžby byl w
 bŕhl / wyswobozen gest / moźnost má by
 tomu nepostačila. Nebudu tuto g
 ných wyswobozowánj připomínati: na
 tom nech gest nyní dosti; že Báh tak
 pečlivě žiwot geho zachowáwal w čas
 banklowných těchto wálek / kterěž tak mno
 hé lidi wsseligakého wěku / staru a po
 hlawj / vfrutnŕmi ne gednau trápenjmi
 a wztěklosti náramnau / snad y před ge
 sich wlastnjma očima, sehlitly.

Za tak mnohá, a tak weliká dobro
 dinj / kteráž wsseligaké wyprawowánj
 přewyslugj / gať gest medle wděčnosť
 Gistě řdny to bŕti mohlo, aby pokud
 žiw gŕ / nic gŕného nečinil / gedně aby
 padage na kolena wstawičně Boha chwal
 lil / a na žádnau ginau wěc nikdy nemys
 lŕ / než aby poslusenstw k němu doka
 ŕowal: nŕbrž řdny pro prawdu a slá
 wu geho / audy své aneb k pálení, aneb
 k trhánj gedem po druhém wydáwal / po
 dlé přj

Kapitola III.

45

blé přikladu tak mnoha Mučedníků/ a
znameních Božích mužů: kdyby tlu
wsecky ty věci, ochotau a wděnat
mysli činil/ sotwaby wssak to neymensši
částčka byla odměny té/ kterauž dobro-
dince swému powinen gsy.

Pro tu příčinu S. Polikarpus/
kterž za Chsate Antonjna Vera/ křwi
swau prawdě swědecky wydal/ když od
Heymana k Odpadlswi namlawán
byl, s zamluwan/ že žiwot zachová a
wyswobozen bude/ podíwens hodnan tu-
to odpověd dal: **S**laužil sem již o-
smdesáte šest let Krystu/ swému Pá-
nu: a po ten wsecken čas žádně ani
neymensši křiwdy od něho učiněné
sem neměl. **N**edomnšwepetž se tes-
dy/ abych tak bezbožně newděný bý-
el/ a Králi swému/ Spasyceli swému/
brádným Odpadlswým rauhaci se
měl. **E**ož powěděw, od Tyrana na
ohně

oheti odsauzen / a tělo své na obět mžá-
 nau a přigemnanu Bohu obětomať.
 Widjś, gať welice swatá tato duffe / hř-
 chu newděčnosti wyhybala / a gať se D-
 padlstwí hrozyla / rozpomináním se
 dobrodiní ode Pána přigatá k tomu
 byrosti probuzowána. Dny tedy pře-
 nestastný člowěče / kterých tak mnohá
 Boha dobrodiní přigaw, od něho k ne-
 věstím geho nepřátelům se obrachš /
 newswěťegšim gménem a nebestau pro-
 wadau pohrdáš / gi verháš / a rauháš
 o zlořečená ohýdná newděčnosti!

K napřed oznámeným gín-
 Božstím dobrodiním / připog také př-
 diwnau geho snáśseliwost / kterých k tobě
 po twém pádu vřívá. Wiś že gem-
 zesnadně není zwláštní na tobě př-
 pro twau zradu vkázati / a před očim
 wsechných zrestati. Mohl byl giž do-
 mno zemi rozkázati / aby tě za žiwa po-
 žtela: a nebo ďáblu moc dát na twé
 žiwot / a neb toliko k něgatému řeštem
 trápy

Kapitola III.

trápenj te wydati. Wohl tobě také na
děgi, cestu, y prostředky wšecky spaseni
odgiti / a orcl wěcného zatraceni proti to-
bě wyprawěditi / kter ožby ty ani Apella-
ci negat au žni / ani t obměčeni
gatému ptiwe hl. Toto
wše wykona nesčislne wic
nadto než s nic méně
wšak mirm i přeweliké
wšiwá / tdy tebe ssanu
ge: nst. Jde a la-
stáwě. nch na
stěku t němu
namr žádnau
nadí mu z twé
ho / než to-
lit. ti.
le. i Krá-
oči in Swěta
newdčnosť / tte. az dopaustřgi
t dny od prawdy Swatého Ewangeliura
odstupugi. Nebo poněwadž Boží we
litě

Handwritten notes in cursive script, including the name 'Zohner' and other illegible signatures and initials.

obět odsauzen / a tělo své na obět rožá
nau a přigemnanu Bohu obětomať.

Widíš, gať welice swatá tato duffe / hř
chu newděčnosti wyhybala / a gať se D
padlstwí hrozyla / rozpomináním se

dobrodiní ode Pána přigatá t rom
wst probuzowána. D ty tedy př
h člowěče / tierhž tak mnohá

rodiní přigaw, od něho t m

neptáatelám se obrachš /

řenem a nebestau př

rháš / a ranháš

newděčnosti

nhm ginhon

vog také přin

řez t tobě h

š se gemli

tobě přjeto

a před očim

stohl byl giž dlo

aby tě za žiwa po n

vablu moc dáti na tw

živor / a neb toliko t negatému řeštém

trápi

n

n

fke

Kapitola III.

trápení je vydati. Mohl tobě také na
dělání cestu, a prostředky všeseky spasení
odgiti / a orcl věčného ztracení proti to-
bě vyprověditi / kteréhožby ty ani Apella-
ch negafau znítnauti / ani k obměččení
gafému přivesti, nemohl. Toto
vše vykonati moha / (a nescíšně wic
nadto než se vyčisti můž) nic méně
však mírnosti a snášlivosti překelife
všivá / kbyž až po dnešní den tebe ssanu-
ge: nhyž také milosti své střede a la-
stáwe podává / a rozcesti diwných na
něku žiwota nawodi / a aby se k němu
nawrátil, wolá / negsa k tomu žádau
naděgi něžeho dobrého / cožby genu i twé
ho pokání pogiti mohlo, weden / než to-
liko samau twého spasení žádosti.

A tuotby obzvláštně měli Krá-
lowé / Knížata / a Páni tohoto Swěta
oči své otevírati / a poznáwati hroznau
newděčnost / kterěž se tehdaž dopausstěgi
když od prawdy Swatého Ewangeliu
odstupugi. Nebo poněwadž Boží we
lité

lite štedrostit/ mimo jiné lidl okaušegil/
 proto že w wěšši důstognosti nad jiné
 postaweni/ a welebnosti a sláwy Boží
 ště od něho včasni učiněni sam/ tak že g
 Bohu gmenowati ja hodné vsaudil/
 prosted nich/ gakožco swých Assesso
 rů/ Saudce sám wšseho / Stoli
 swau položil. (Zak: 82. 1.) tčemu
 přistupuge, že ge přestauny Chrkwe/
 Králowny chowacky gegi. (Za. 49
 23.) ustanowil: tak že tím tčjší gest p
 nich hčjch myšli newdččnost a tím m
 jurčjší wina, čdyž Bohu hčbetu nast
 wugi/ a ja Krysta p slowo geho
 řydj. (Luk. 9. 26.)

K tčmuž podobně gest Dypadlstř
 Knězi, Bčtelá, Staršich/ a Zpráw
 Chrkewnych; kterčž Pán Bůh tím
 etil/ aby w domě geho wráwu drželi/
 wywolil k tomu/ aby legátowé k lidst
 mu pokoleni/ od geho Boží milosti b
 k: což wčjší gest důstognost nežli se
 wyow

Boží pronikati / a lépe nebesťau pravodu
 znáti mohan / nežli ti křesť literního B
 měni nezakusylt. Odkudž následuje / že
 zákonj Avostatowě mnohem tje prost
 Bohu hřessi: zvláště poněwadž mnoh
 z nich pauhan / křosti, a neb žádosti cti we
 deni gsauce / Ewangeliium Swatého se
 střhugi.

Ale postupugmež dále / a w zrea
 dle Zákona Božího hrůzu hřicha toho
 spatugme. Odpadlec tedj, Swatých
 pobožných lidí sbromáždéním wghost
 dada / ani dne Soborního (křesť Pán
 Báh / gcmně k své poci oddělil) to gest
 Nedělního, neswětí: ngbrž naproti tomu
 do pelessi Antykrystowých chodj. Za
 nedbáwá Swátosti od Boha wstano
 wené / zvláště pak Wečeře Páně; a ma
 dláště oběti Wisse přitomen býwá. W
 niž k obecním Wodlitbā wětichých / al
 k modlitbám (gestliže wssat toho gměna
 hodni gsau ti hlasowě křesť wlastně
 střkami a rauhánjem gsau) tčch křesť
 Wog

Kapitel III.

64

Wogßu Boha jiwého zlotěš/ (I
Sam. 17. 36.) a wßeho zlého Ehr-
twi žádagi, se postavuge. Tak je aně
prwňsho dne wtěhodni (I Kor. 16. 1. 2.)
Shromáždění pobožných/pro napomo-
žení chudým prawým Křtstomým au-
dum/ a swého wdělowati nemáže. A
gak to nenáleží rá wěc/ k těm se připogit
křtstj prawým Služebníkům Ehtwe po-
hrdagi/ gich nenáwidj/ w ofstřimosti ge-
magi/ gim se protiwj? w pocitwosti pař-
mity w/ křtstj gménem toliko Pařstj/
řukem pař toly hltawj gsau? nřbrž
častokráte w pocitwosti gim činěni y w
křtstj w Pařstwu zrojeni gsau, pře-
wysřowati?

Pařstj Odradlec/ (kteráž dvě gma
na spolu wzatá hůře zněgi/ neřli na law-
ně dvě struny, owěj a toľej) gestřile Eht-
twi Křmstě přistřuhuge/ Kněž Wálů a
Pařstj essastu Dice nasseho wěiněn bš
wá/ a slowo Páně křstj/ ageho narahuge
E j i m a g e

a mage Duce Duce svého pásti/
podle Dawidowa příkladu na ty se o-
bořuge/ a jako Lew a Medwed w
chwacuge/ (1 Sam. 17. 15. 34.)
kteréž k spasení městi měl/ včením svých
Syny zatracení činí. (Mat. 23. 15.)
Pakli se w vřad Běitele meji Papežem
en nedává, nic méně w tom řečce hřeší/
že dobrovolně a ne z přinucení Břadu
zvěstování Slova Božího/ proti jeho
wazku kterých Bohu učinil se strhugé.

Nospodát Odpadlec /buo on kdo
buo/ dšet svých cestám Božím a báni
geho nevějí: ale naproti tomu hubí ge
swojuge/ jakož i tym příkladem svých
tak y včením falešným a zatracení
ným/ kteréž w Školách bludných
Chrámích modlátských přigimaji.
Aniž gich gati náleželo miluge, pobo-
nau a Dico wstau milostí: ale falešnou
a vřutnou lástau oslepen gsa/ y sám se
ge od se lástý kteraž sme wšickni

Dělo

Kapitola III. 53

Stech duchů porovinnu, odvracej. A gšan
nětější fragomé / to tieršchj (coš hrozné)
Apostata Rodiče své a dědy v pradědy
věřicj / při svém odvrácenj / gistými
slovny proflinati musj.

Gestliže Kníže neb giná Brch-
nost t Papežstwi odpadá / tehdy od po-
winnosti swych / tkerž t lidem a podda-
ným swým vykonáwati měl / daleko
odstupuge. Nebo mage gakožto Stráž-
ný Zákoná Božího / ro poslušensstwi a
powinnostech gegich ge držowati, on na
odpor tomu čini / a t modláčstwi / gakož
příkladem swým / tak y nawčístim dile-
moch wbohé dohání: tyranstwi tak pro-
wodě nad dušsemi y nad těln, jiwocm y
starky těh tkerž, poslauchati Boha, než
lidi, wolj.

Mimo to, ruských Odpadlec takové
 jest povahy/ že sebe, buď právem neb
 abrah/ gal sdu přiležitost proti tomu.
 křesť o bezživosti jeho stogi, obhazuje.
 Věsto co meyrim sám proti sobě káže

E iij

Gifte

Všestě potudž na něm gest, sám sebe moud-
duge/ vražedníkem gsa y dusse y těla
svého/ a sebe celého v věčnan smre vo-
hřizuge. Kolikrát koli t Oběti Misse
přistupuge/ tolikrát vlastnj Spasenj a
naděgi žiwota věčného vzdává: galsi
nm S. Euphrán Odpadlcům odrhá/
kterž za geho času tnewěťjchch oltářům
přistupowali: Co (pry) by dny člowěči
proč sjebau howado wedejs? proč
se s obětj tahals? Ty ghy to howado
a ta obět sám/ kterž se t Oltari bly-
žs/ ty sám tu spasenj své a naděgi
swau obětuges. Cypr. Sermon. de laps.

Nebudu giž otom mluwiti/ že ne-
geden Odpadlec hrozného mordu na
swém starším Bratru je dopaušřj/ to
gest Běsiše Krysta, co na něm gest/ zno-
wu křizuge. Toho křu pomigim/ poně-
wadž se to na ty wztahuje, kterž tak od
wiru odstupugi/ že proti Duchu Swatě-
mu hřěši. Toliko prawim/ že se často-
krát

Kapitola III.

3

tráče to děje/ aby ten křesťj počátku
je mdloby toliko padl/ potom w hřichu
tom zarytj zůstá wage/ učiněn byl wěřj-
chch protivníkem / a wstetlost proti
bratřim svým na se vezma, křivdami,
vraždami/tyranstvom a wšelgafan po-
šetilostí/ gat gen māj/ t nim přitračo-
wal: gatj křuseni mluwj.

Suminaw/ každj Apostata hned
gatj se t straně Tyrani/ Kacani a Pro-
tivníkř Ekrwe obrátj/ včasníkem ge-
gich se činj/ a winným wšelké křwe/
kteráž hned od počátku wylita byla.

Wšlechť w prawdě čin, přisogict
se t wogstám Dáblowým/ křesťj hned
od počátku vražedníkem byl! a obli-
biti stranu Kainowu/ Bidašowu/ tki
Herodesu/ Juliana odpadlec/ a podo-
bných ohnjd!

Dgerwně také pronássi/ že horliwo-
sti a wdarnosti Křestanské jbarwen gest
a že nemá té myšli/ aby Doři pře obha-
gowal/ a těch křesťj newinnj, gsauce/
od

od zléch vsstat vsuzování bŕavagi, zaſtá-
 wal; nybrž negedni gsau Odpadlen / tu
 tiž se y wogenſtŕy proti pobežným poſto-
 bowari dáwagi / aneb ge ſyc podlé Sta-
 wu ſwého přiležitosti, obrěžugi a vsuž-
 gi. Gsauli kŕetſi, geſtro ſe zgemně proti
 nim nepoſtawugi: mlčením vsſat ſwým
 protivníkům ſwolugi / a tím že tať tehel
 a ſnadně od prawdy odfupugi / ſrdce
 přidáwagi nepřátelům / aby tím přſſu-
 wějším ſe protivili. Nebo to giſt
 geſt / že kdyby wěſſi ſtáloſt a ſrdce wda-
 noſt w náſ byla / protivnicby přinuče-
 ni byli mŕněgi ſwého ſtřeſti vžiwati / a
 powſowněgi proti pobožným ſobě po-
 čínati.

Smilniti a chŕložit, na porot
 za malau wěc gemu bude / poněwadž ſe
 duchowního ſmilſtŕoj, s welikau tau Ba-
 bilonſkau newěſtkau dopuſtiti ſmil / tu
 rěž w prawdě daleko ohŕzdněgi geſt.
 Zwlaſtě pak když ſe Wſſi gde, kŕla ſwé-
 ho poſſwŕůge / kŕerěž Chrámem Bo-
 žím

Kapitola III.

57

km byti mělo. A tuť znamenati slu-
 ši/že naprosto welitě gest mezy obogim
 tym Smilstwim spřizněni: odkudž to
 gest,že modlárstwi od Ducha Swatého
 Smilstwim se nazývá. Nebo abych
 pomnul ginch wěch/ od smilstwí tě-
 lesného plitě stupek gest k duchownímu,
 gatz každodenní zkuseni vřazuje/že kre-
 tiz nečistotami těla swá posstwrňugi.
 snadně k Papežstwi odpadagi. A
 zase, duchowní smilstwí tělesnému ra-
 tě školt paussí. Echož swědkem gest
 staré Pohanstwi/ kdež smilstwí za swo-
 bodnau věc gmino bylo. Swědkem
 téhož gest, žiwot dworu Křimského, n
 věni Chrtwe té. Dna zagistě swatě
 Staw Manželstě rozmanitěm způsobě
 lehčej a tupi/teraužto lehkost porom wy-
 nahraditi chrtice/mezy Swatosti počest-
 ně geg kladau/kádu a nakizení Božímu
 w obogim tom odporní/to gest, n w pří-
 listném zroššeni n porupeni Manželstě-
 ho stawu. Smilstwí nic méně v nich
 při

při mnoha tishce lidci obogjšho pohla-
 wí nad manželstwi msto má: a což wí-
 ee gest že se n ro obecnych domcích w
 mē, ato před očima nepřítelů gšho (be-
 roka) Dice provozuge/gemuž i nečistě-
 geho pšyncu welitě a hogně dāchod m-
 chāš. A semā přináleji ro/ což ged-
 i Doktorů gegich napsati směl; že u-
 teprw newěstau stauti má, šteraž wí-
 ee nešli se tšimecema tishce mušd
 niti msta. (Gloss. Decret: dist. 35. o
 vidua est.) Co to medle giného gest
 nešli Bohu na twář pljeti/a smilstwi n-
 foli ja hřich nemiti?

Nadto, zapletá se také Odpadl-
 wí těžké iloděstwi/Swatotrādež gme-
 nowitě. Nebo gmění a starec swāg o-
 Boha k tomu přigal/ aby wěrným geho
 šaffātem byl/ a na zachowānī poc-
 Boží/a spomāhānī chudým Křystorog-
 audūm, ge wynaklādal: On pak ginā-
 ge wynaklādē. Nibo vchvacuge ge-
 Boh

Kapitola III.

Bohu a chudým bratřím, a na modlář-
ství a tyranský Antikristovo obrač/
f obhagování otroků těch Sacanorých
šťvostnosti / a tynchování a paser/
velikých těch a tučných bříků / a nerzi-
tečných, nžbrž škodlivých, bčemě země.

Co se Přiměnovosti f hostem a do-
bročinnosti dotýče, tu do konce opaušij:
aniž jagistě Swatých pod střechu přigj-
mati smi / bože se aby n on nebyl dopo-
čtu Synů Božích, od Spěhětů pozna-
menán / a proto trestán: to gest, že posle-
chl poručení Ducha Božího, křauctho /
V potřebách s Swatými se zdělu-
gicj / přiměnovosti f hostem následu-
gicj. (Řim. 12. 13.) Též, Na přis-
větlost f hostem nezapomínejte:
střežte nž jagistě něktej newěděwstě/
Anděly za hostě přigjmati. (Žid.
13. 2.)

Pronáši také mrzuté své lakomství
poněwadž aby zboží a statek zachoval /
ed Ewange

od Ewangeliū odstupuge/ a wice sobe
 peněz swych/ nežli spaseňi wěčného, wáží.
 Meniliž to medle s Gidášem Isrlay-
 oisťm mēšsec nositi, a potom se oběš-
 ti! Meniliž to, toho což Apostol prawí/
 potwrdowati/ Je lidé zbohatnau-
 chiję/ w pokušení wpadagi a w osy-
 dlo/ a w žádosti mnohé nerozumné
 a škodlivé/ kteréž pohřijagi lidi w
 zahynuti a zatracení: proto je Ro-
 řen wišeho zlého gest milowánj po-
 něž: kteręchžto někteřj žádostiwi glau-
 ce poblaudili od wiry/ a sami se na-
 ptili boleštni mnohými. (1 Tym
 6. 9. 10.)

Zatím také, potwrdiuge se pat-
 nau, mnohormárnau, a zlořečenau lji.
 Nebo práwdi S. Ewangeliū opat-
 řtřege a falešné Antykrystowo věc-
 přigimage, wydává falešné swědeck-
 proti práwdě Boží/ a gi z flamu win-
 napro

Kapitola III.

61

naproti pat tomu Satanowu lži/ gako
by prawda byty, schwaluge. Dupa tedy
spasitelné to nebesté věni; a poně-
wad; napotom t hlasu věni Božího
hluch; gest/ snadně hada starého sypčci
slyši/ a genu na potom samému vsi
propagēuge. Prawy Boží
mluviti a myslati nesmí, nercyli aby
wypčty t vydání počtu hotow byl/
wšlechému lžob; od něho požadat.
(1 Pet. 3. 15.) A odřikage se věni
toho/ kterémuž se od Zprávci svých nan-
čil, a ge za falešné proti svědomi své-
mu vyhlasse: vtrhá gisté Zprávci
svým, a pomlává ge/ gako falešné a
lživé Břicele ztredně natikage. B-
lauge také lehčest swan/ že nic gtného
neni než třina wětem sem tam se
plácej. (Mat. II. 7) Aak v ně-
ho mnoho mohla draka starého namlau-
wán; aby také sliby a řeči Boha toho
kterž sama prawda gest, w podeženi
brav

6

brav

bral/ opatrování a lásky geho důvěřiti
se nechtěge. Aby nebylo zádcem Bo-
ží pte/ žádnau wmyšlenu, ani twár-
nau aspoň toho neváže.

Z těchto také všech zgevná gest/ lá ge-
ho žádost proti všechněm Přikázáním
Božím: jako n i pohoršeni, kteréhož se
dopauššij/ gehož taková moc gest/ aby ho-
lmost ginch wlažnau/ a vdatnost myšl-
mdlau, činilo: galž Eshero Eugdunská
za Eshate Antonina Vera natiká na
deset Dopadlců/ kterých (pry) swy-
pádem a pohoršeni welice mdle-
vškodili/ ge i stupně stálosti i strčili/ a
gim mnoho w stálosti a vdatnosti
myšli/ kteráž se při nich i wpoznáwa-
ni Krysta wphledawala, vblížili.

Euseb. Lib. 5. c. 1. Džbrž netolité
mdlé w nebezpečenství odstaupeni při-
wodi/ ale také do konce spolu sšebau, do-
téhož hřichu porahugi: zwlastě tdyž
Dopadlec ten byl Král, neb Kníže, ne-
w sm

Kapitola III.

63

wgine wzácnosti postawený / nehyšce pať
gestliže nestátný ten / gine předtím sám
pravdě wyvčoval. A gsau y takowj / kte
říž slowy, napomínáním, ponaučáním.
bližnj k Odpadistwí wábj. Tak Rodičo-
wé obnčeg magj ssebau na zacracenj dje-
ty své wěsti. Nawrátili se gmenowitě
bidni časowé Decna Tyrana, w nichž (po
dlé swědecowj welikého toho Muže Bo-
žjho, o němž málo wšše zmjntu sme wčt-
nili,) mnozý na swém wlastním pče-
du nepřestawagjce, napomínánímj ta-
ké společnýmj gedni druhé k zahynu-
tj přiwožowal; gedn druhému k pa-
lichu smrti připjgel. A aby se mřa-
downstítá, p Rodičowé djetj své k to-
mu nesli neb táhli / kterěž sřze tako-
wý prostředel to čehož hned k počátku
fu při swém narozenj byty dosáhly,
potracowaly. (Cypr. de laps.)

A tak mřutost hřichu toho / ta ohaw-
nost

S li.

nost

nost potvorný té. (t. Dypadlstwí.) Kte-
rauz wšickni jarowest/ y stogich y padli/
w ofštimost sobě bráti magi: onino aby
gi vcházeli/ rito aby wyniknauti pospi-
šili. Necht tedn wřigde někdo/ a kětně
(sobě sám neb giněmu pochlebowati
chrěge) je to tak těžký hřích není/ od pra-
wodn S. Ewangelium poodstaupiti, a se
Mist giti.

Kapitola. IV.

Žeň přčina: Sandomě Boff/eterěz on, y w to-
to žiwotě/ y po tomto žiwotě/ proti Dypadlům w-
pouští.

Dypadlec/ učině ten zkořečený
od Boha t vāblu šof/ domniwā
se je gij na sucho wntřl/ a smě wěch w-
borně spattil/ aby nedostatkū žádného
ucitpěl. A w prawdě mohltby se so-
bě y w swém blāznostwí, y w swém hř-
chu, zalibowati/ tdyby sprawedliwā Bo-
h pomsta/ y hned genu galo na parý ne-
mlapa.

Kapitola IV.

65

flapala. To gest ta/teeraj ho y hned
 fihaj/ a proto ze takowau hromau ne-
 ttrau popuzena gest/gako zakrt pochy-
 tie. f. strastliwe nebesteho Saudce Seo-
 lich tahné. Debo Buh gest ohen
 ajragich/ Buh spolny/ horlivy:
 (Deut. 4. 24.) a Hrozné gest vpa-
 dnauti w ruce Boha hněwivého.
 (Jid. 10. 31.)

Euto pat mestrati se neminim při
 pomínánim pomst na ty Dopadlce/te-
 tiš i paubé slosti od wiry odsturugi/ a
 proti Duchu swatému hčeti/teerimž or-
 tel smrti od Apostola dámeno aiž wy-
 nesseng gest: Nemožné (pry) gest/
 sednau giš oswjcenim/teerij p zakus-
 lyli daru Nebestého/a včasnijch vč-
 něm byli Duchu Swatého: okusyli
 také dobrého Bohého Slowa/a mo-
 cy twka budaucého/edyby padli/za-
 se obnoviti se tu polány/galožto čem
 B iij. teerij

krissi opět sobě znovu křijugi Syna
Božího/ a w porauhanj wydáwagi
(Jid. 6. 4. 5. 6.) A ginde; Gesti
žebychom dobrowolně hřestili/ po př
getj známosti prawdy/ nezůstáwal
by giž wjce oběti za hřichy: Ale hro
zné nēgaké očekáwanj saudu/ a ohn
prudlá páliwost/ kterjž žráti má pro
tiwnjky. Kdožbykoli pohrdal Záko
nem Mognissowým/ bez lítosti pod
dwěma neb třmi swědky umjrá: Co
se wám zdá, gať přisněgšijho trestánj
hodě gest ten/ kdožby Syna Božího
poslapáwal/ a krew Smilauwy/ kte
rauž byt poswěcen, za nehodnou dra
hého wáženj by měl/ a duchu milosti
potupu učinil? Známeež zagistě toho
genž řečt, Mně pomsta/ gá odplatim
prawj Pán; A opět/ Pán souditi bu
de lid

Kapitola IV.

67

de lid swig. (Zid. 10. 26. 27. 28. 29. 30)

A semt (mezi gnušmi) ptnálejši pti-
kladové Sidasse Isskarnostého a Ju-
liána Dvradlce / gegich časná pomsta
gest ináma, a zatracení nepochybne.

Toliko o těch mluvíci budeme / křesť pro
gine ptičiny od Evangelium odstaupili
a wlastně o těch křesť se mldoby a stra-
chu padli.

Pravím tedy, že y ti také hněw Bo-
ží proti sobě wzbuzuji / a sobě saud Bo-
ží w tomto y budauchm žiwotě ptiwo-
lawagi. Nebo poněwadž ho tak mno-
hým spůsobem / gatž ojnámeno, dráždi-
li; nemáše než pomstu za slauženau na-
ně wvesti / ten křesť spravedlivý gest
Saudce, a hřichu bez trestání nikoli ne-
nehává. Ten ortel dáwmo proti těm
wypowěděl / křesť wůlt geho wpru-
ti proti swědomi wlastnímu se protiw-
gatž Dvradlcomě nynějšich časů čini /
ž nichž mnohým wlastní swědomi gegich
dosti mluwí, gatž řeče hřessi od pravdy

§ iii.

Ewan.

Ewangelistické odstoupice: Stůžeb
 nje pak ten, kterýž zná vůli Pána
 svého, nepřipravoval se a nečinil po
 dlé vůle jeho/ byt bude welmi. (Luk.
 12. 47.) A gisté gest, že weliké bídny o-
 hlássuge těm kterých prawdě Boží vtrhají
 a to klamu gi natikají/ Anychrystowým
 naproti tomu, kterému/ mysl prawdy při-
 vsugice. Wěda těm kterých křtí agi zle-
 mu dobré, a dobrému zle/ kladauce
 tomu za světko, a světko za tomu/ po-
 kládagice hořké za sladké/ a sladké
 za hořké. (Mat. 5. 20.)

Odstupujeť tomu že vohorsseni to
 kterých mdelm dáwagi, bez strekání zů-
 stati nemůže. Neb Kdož bykoli po-
 horssil gednoho z malíčých tčchto
 wěřejch we mnie/ lépeby genu bylo
 aby zawěssen byl žernow osličj na hř-
 dlo jeho/ a pohřžen byl do hluboko-
 sti moř-

Kapitola IV.

69

sti moisse. Běda světu pro pohor-
šení: Ačkoli musí to býti/aby přich-
běla pohoršení/ale wšak běda člově-
ku/ kterého pohoršení přichází.
(Mat. 18. 6. 7.)

Pohrdání pat, kterého se depau-
stěji proti Pánu/edni mu hleberu nast-
wugl/ y w tomto hned žitostě na hlavu
segtich spada. Nebo di/ Kterž mnau
pohrdagj w pohrdání přigdau. (1
Sam. 2. 30) Eteme, že Pán ne-
moch něgafau bil Ežteru Korynstau
proto že něco zprymlosti při vřivání
Wečete Páně při nich se nacháelo:
Protož gšau mezz wami. (1 S. Pae-
wel) mnoz mdy a nemoens/ a spěg
mnoz. (1 Kor. II. 29.) V gestli-
jet posřwřněni to tagemstwi Weče-
te swě tat Pána popudilo/ že proto tre-
stal th/ kterž syc w společnosti Ežteru
ustáwal: čim mnohem toje saudy swě
proti

proti těm konati bude/ kterjž od pravě
Chřtne a vjivánj Bečete Páně od-
staupivše/ k hroznému modlářství
Mše přistupuji.

Tat mnoho pať příkladů gest/ gl-
miž pohrůžky své Pán stvrdil/ že myšle-
ni byti nemohau: kteréž k hrůzě lidem po-
slaužiti/ a takový hřích zosťlíviti mo-
hau. Gat těžce a gat rozličně pokolení
Izraelská Pán trestával/ kdy se kati od
pravě Boží počty k modlářství obrá-
tili? Celá hystorya Zákonu starého/
gako n Proroků Swatých Knihy/ moc-
ně to tvrdj. Až naposledy Židé/ kdy
časů toho v kterémž Slovo řečem vči-
něné mezy nimi přebývalo/ od Wiry
Předků swých/ (kterjž v Křysťu věřili/
a strže wiru v něho spasení docházeli/)
odstaupili/ tak že n Pána slávy vřtizo-
wali; gaku medle mydu od Sprawce
dluvého mstitele Odpadlivi svého přis-
gali/ netoliko oni sami, ale n potomci
segich? Věsto S. Pavel to gegich ne-
ingmo-

inamosti ptišal: Nebo kdoby (pry)
byli poznali/ nebyli by Pána slawy
vtrijowali. (1 Kor. 2. 8) A wssak
ten htych hrdlem wsc než gedenacitřat
sta tishen lidi za časů Wespemána a Eš
ta Ešfaků zaplacen btyi musyl: nžbrž
wssacken Měrod ten zawřen/ že až do
dnešního dne wssemu swětu za posměch
a ohawnost gest. Připomenul sem pti
klad ten proto/ aby igewně bylo/ že ne-
inamost Odpadlce/ a neb giného gale-
bofoli htyšnja, i trestáni nemynimá.

Esau negedni křetij Prawdē wš-
host dāwagice to obmšflegi/ aby se za-
libili Wřchnosti, a milosti wěřij sobě za-
slaužili/ o dosazeni meymim milosti Bo-
ži nic se nestaragice. Ale ani ti rukau ge-
ho neygdu. Za časů Juliána Apo-
stary meym ginými dwoteninym geho by-
li dwa welich Páni/ geden gménem Fe-
lix/ pokladá zpráwce/ a Elpidius Wted-
ně dworu. Neschastnj oba ti/ aby se
Zpras

Zpranu žalobu / di Hystoria / odstaupili / a praveho Naboženství se odděli. (Niceph. lib 10. cap. 29.)

Ale nedlouho potom oba pro své Odpadlých stěsání. Nebo Elpidius v slovanu na Efsakství dosednauti, v němž gest i vražení Belebnoští Efsakští pro křivou příčinu statek jeho do Romoru Eyrana byl obrácen / sám pak do žaláře vržen / kdež po mnohých a rozličných neštěstích gich tam otužil život svůj žalostně, kterým v dobrém nenávisť a v pohrdání byt, dokonale. Felix také ten, mizerný vzal konec. Nebo časi gednoho Efsaki kóně Kostel Ananáš v Antiochyi laupil přítomen byt / a něco posměšného proti rojte Kristánské / abn. Efsake rozesmál, kterých chvil ge / nenadále pomsta Boží se igemila. Pogednau jagisté nemodříši žila tomu nestátnému člověku se rozpukla; obzřel poslo, že křivo hogná i vsť jeho ga
to i pro

Kapitola IV.

Co sramene tekla. Stalo se te nů-
bec předewšechněmi/ křečij tu přitomni
byli/ tak že těch dne přeráčenau du-
ši s křiží vydávil.

Mnohých syc gšau/ kterých hrůza mu-
a bázeň trávenj/ chudoby/ wyhnanstwí.
porupn/ od umínawání pravého Ná-
boženstwí odwozuge: Ale žádný sobě
tomu nepočlebug. Taková iagistě
bázeň a chaulostiwost gakož se Pánu
welice nelibi/ tak gt častokrát přisně tře-
sce. Těhož příklademě některý v S.
Euphráse se nacházeji/ i nichž na ně-
které očima smůma se díwal/ w proti-
wenstwí tom kterých Decius Chřst byl
wibudil. Geden i nich (d) kterých sam
od sebe do Chrámu k odwołání přisšel
zapřew Krpsta hned oněměl. Potu-
ta odiud se začala od tud p hřích, aby
gij ani prospu nemohl/ nemage stow
k wprossowání milosrdenstwí B. Cy-
k: de laps: Připomíná tam též něga-

74 Dſt I.
 ſau ſenu/ ſterá/ ſoyl od Náboženſtva
 odſtaupila/ w lázni od nečíſtého Du-
 cha napadnuta bywſſi. zwrátíla ſe/ a
 gazyſ ſobě/ ſtergým; bezbožně buď ml-
 wila neb ſe(modlám obětované ge-
 duc) ſmíla hřyzla. A tak neſſle-
 chegým tjm poſrniem ſtergí přígao-
 ſa, wſta gegi, gíť záhubě, wſteltoſſi
 naplněna gſau: a ſama ſwým ſata-
 nem wčiněna gſue, aniž dſauho po-
 tom žíwa býti mohla/ boleſtmi ži-
 wota a ſtraw wmořena bywſſi.

Ptida wá n ginh o dwau dēwečtách pšl
 klad/čierěž dčemi bywšse Dpadsłtwi ro-
 dičá swčch wčastny byly. Awššat k dč
 se potom k prawěmu Dáboženstwi na-
 wrátily/nikdy ani modliteb čierěž se wš
 bec w Chrwi dály/snášeti nemohly, a
 ni částky Weče Páně pšigimati/ ač
 brožnych trápeni tehdaž okauššely: na
 čěž sám S. Eppypán hledeł. Pšimo-
 wjny

Kapitola IV.

mŕage potom v giné t tĕm podobně
 Voſi ſaudy/ doſtádá: Gaſ mnoz
 každodenně (Odpadlcow) nečiſtým
 duchy poſednuti bywagſ gaſ mnoz
 z rozzumu pozbýwagſ a přičinau ſwě
 ho Odpadlſtwi na gaſauſ poſſeti
 loſt přicházegſ Ibid.

Byl ja čaſu Juliána něgaſ B
 ſkup, Heron. Ten tdyž w hrozném po-
 ruſſenſ odſtaupil/ a hned ſe ſhnſlina tĕla
 ſeho pſtichnula/ a geden aud ja druhým
 ſejraſa. Protož wſſechněm w eſſſſi-
 woſt wwedē/ a na vliſy wſſtrčen byw/
 ſádněho tdoſby ſ nim něgaſau čitedl-
 woſt mĕl, naleznauti nemohl. Atak w
 tom biďněm způſobu vmĕjci muſhl.

A tuť ſnamenari dobré geſt Jeſuſ
 podle ſwěho ſprawedliwěho ſaudu/ čaſto
 tráte ſrdce protiwniſtſ tak od Odpadlc
 odwráčené čini/ aby netoliſto gim dobře
 nečinili, ale někdy v ſ horſſi pſtiſnoſti t
 ſau neſti t tĕm, kreſtj ſtáſi wyznawačt
 Gaſ

gsau, vřikurovali. Což batefo gřm
iže přichází/ nejlí pro Pravdu mzná-
vání nášli trpět. Nebo tehdaž tam
trpi gako vraždlnicy a zloděgi, a
zločincy: ale trvagic v mite trpi ga-
fo Křesťané/ a Boha ořlamugi v š-
iářce: gaž mlumí Apollol S. Petř
(1 Pet. 4. 15. 16.)

Že mčny znamenitý přiklad nám
představuge Čřtve Luadunské v
Frátrech u pokuseni/ kterých bylo ia Č-
fate Antonyna Vera. Nebo v tom po-
kuseni vřihodilo se/ že ne gedni bážni
stati vřimedeni gsauce, odstauviti.
Ale tehdaž/ praví Čřtem ta v listu
svém/ zmlaseni Boží dílo žetredlní
se zgewilo z. Nebo ti křtíž zpočátku
toho protivenský Wiry zapřeli/ m-
toliko do žalářů eginými bráni býti
ale také smrti ohavné rovně gako sta-
li svědkové pravdy podnikati mly

U. A kdež slobodně Krýsta wyžná-
wagjey wazbu podnikali ne pro gina-
přčinu/gediné že Křesťané byli: Dds
pádley naproti tomu bráni byli ga-
to wražedlnjey a zločincy: a tak dwog
násobně trápeni z. Euseb. lib. 5. c. 1.

Z nemnohých těchto příkladů/žte
redně se vřazugi Saudowé/ gichž Báh
tam někdy w světe proti Odvablcům
dříwal. Aniž řečeno býti může/ aby
rozdielný w té částce měl býti způsob
těch křetjž tehdaž t pohástwí odstupowa-
li/ od losu těch křetjž nyní ku Papežstwí
se obracegi: nebo uito žel(př)od Krýsta
neodstupugi/ a zapřati ho žádný gim
neweli. Daremně pravím a lřtwě
se to mluwí. Nebo co natom záleží/ o-
mámenímli kdo Pohanským či possen-
losti Papežstwu byne? a w Egyptské
kece pacholátko Židonské se vřopi/ či w
welikých těch na nichž weliká newěs-
ta sedj wodách? Słowem powím/ a
G tii. tgmtoš

řiněli sbo způsobem pravdu Ewā-
 tého Ewangeliū opaušty / a lži Dá-
 belských následuge / spravedlivých Bo-
 žich rukau nikdy nezníke. Anž za-
 řel on gednoho Anukrysta twice mlu-
 ge / než druhého; gednosteyně od Nebe
 Západní strana světa vzdalená ge-
 gato y Východni.

Oděudž to pošlo / že ta táž Boli
 spravednost / kteráž za starodávna A-
 postaty stihala / také za našich časů po-
 diwně se wyštyowala. Příkladowě
 nescislni před rukama gsau / gichž poně-
 wadž y w čerstwé paměti sau / y plně kni-
 hy gimi naplněny / (mew ntmiz hysto-
 ry přejalaostná, Františka Spiry, sto-
 ce gest wyřsaná /) připominati gich w
 frantičské této knize newidi se. Necht
 gest za dosti b'žně znamenati welikého
 gednoho Knizeře kteráž za času Decu na-
 řich žito byl, příklad. Ten řdnž se
 od Ewangeliū f Dapeřtwi obrátil /
 smrtedlnau ranau při obleženj gednoho
 města

miska, kterej on proti Ewangelium byl
 oblehl, treffen gest. Na lůžku tedy leže
 rona^e prst Boží/ a hrůza dopuštěného
 hříchů na oči mu šla. Protož aby mu
 pohledán a přiveden byl Služebník E-
 wangelický/ kterýžby genu porěšení pro
 a hrůzám srdce jeho, přednášel, žádal.
 Ale že se mu toho tehdáž dostati nemo-
 hlo/ geden stavu Kristského v lůžka sta-
 ge, Dalmy Dawida S. dobuda, genu
 podal: a gichž čtení Kníže trochu porě-
 šen a sá, wsofým hlasem zvolal/ a slib
 učinil/ že hned gatkýby a milosti Boží k
 abrawi nawrácen byl/ wšecku moc a š-
 lu swan na to wynaložiti chce/ aby gatký
 nepřitegi Ewangelium S. kázáno by-
 lo. Snyšel to řeči/ křak geho/ cło-
 wěf dobrého Náboženství/ a učině ná-
 ležitau na takové Kníže poctivosti, křel/
 Takové cti tobě Bůh/ kteréhož sy ty
 a přel, nevděli/ aby tak znamenitau
 wěc wplonati mohl. Gat ten křel/
 E. m. j. tak se

zat se stalo: brzy zagistě potom Kníže
od té rány vnikel,

Uččením giného příkladu pomijím,
jednoho též Knížete / (Henricus 4.)
kterýž pro bázeň lidí od Evangelium
odstaupiv, naposledy od bezbožných ru-
kau / a nepřítelů svých rad zahynul. O
žalostnější příhodu, a kteráž odemšlech
pobožných dosti oplakána byti nemůže:
6 gat nebyla daremná bázeň jednoho /
kterýž rožborně takových praktyk lidí
chytřích povědom gsa / dáwno před tma
žalostnou tu příhodu předpověděl.

Nyni tedy vsrozumijte sobě
Králowé / vypougtě se Saudcomě
Zemstěi.

Stužte Hospodinu w
báží / a weselte se s třesením. (Zal.
2. 10. 11.) Mám pak třetě sime niš-
šího vorolání / necht gest řečeno;

Poněwadž na zeleném dřevě tolo
se dřege / y co pak bude na suchém?
Iut. 21. 31. Necht gest i mnohých při-
kladů

Kapitola IV.

kladu na těch došti.

Gesližebý se pať něčto nacházely
 řdož by sobě za tau zástěrau pochlebo-
 wari chřel, že ne wssicni Odpadlen w
 tomto žiwotě trestáni bhwagi: tomu gá
 šne odpowidati nebudu/ ale welikého
 Prawdy swědka, o té wěcy mluwicého,
 přimedu; Trestáni bhwagi něcti/
 aby se napravili wssicni: příkladu
 wě dawagi se wssiechněm/ trápeni ně-
 kterým. A opěť; Přednázdy ro-
 wajúg, ne co něčto giny trpěl/ ale co
 trpěti sám zašaužil. Aniž mpsli
 žes wyhrat/ gesliže pokuty poodtoles
 no: nýbrž tym wjce se bog toho sobě
 Doj spravedlnosti napotom zachoo-
 wala. (Cypr. de laps.)

O gáť prawduwě swatě tento Wn-
 prawí/ že Báh sobě práwa t wntonání
 nad Odpadlen sandu zanechal. Aniž ja-
 wíš w tomto toliko žiwotě sandi Báh.
 li Dd

Cokolí Odpadlec trpi w žiwotě tóto/mu
 to wšak není v ptirownání k budauch
 mutám: začátkové gsau to toliko/a špa
 ně okuseni wěcných těch muk kterých
 zaslaužil. Ten saud tím glistorněgi ho
 řetá, čím nepatrněgši gest w tóto žiwotě
 se trestání geho. Naučili sme se zagi
 od Nebeského našeho Bčitele takové
 mu dorozowání: že z toho samého řdu
 ne wšickni hřichové w tomto wěku tře
 stání bhwagi/gde, že tedy w budauch
 wěku trestání budau. Tak zagiťe on sám
 toho že pobožnj w tomto wěku pobo
 nosti své odplaty neberau, wywod
 že tedy blahoslaweni gsau: nebo při
 gim odplaceno bude při wzkříšení
 sprawedliwých. (Luf. 14. 14.)

Mägi tedy Apostol, a gachťol
 ni zarni hřislicy/zámdarwet gisti tře
 stání gim odloženého: buď že hned
 w tomto žiwotě hñew Boží chý, neb
 gý. Nebo gestliže jde hned trestání
 wagi

Kapitola IV.

Wagi/ gest to wstřiny t budančmu ště-
mu; a gako mučeni, neb štěpcem taje
ni/ genuž poddani bñwagi skočiny/ a ja
nimž potom ohavná smrt následugez
gest okuffeni wjna hñěwu Božšho/ wš
na kterěj gest wlito do Kalichu hñě-
wu geho/ (Zgew: 14. 10.) galk
Duch Swatě mluwi. Gestliže pak w
tomto Swětě, na přiklad ginym šrestá-
ni nebšwagi/ wěš je snášetiwoš Božš/
nie gin neni giněho/ gediné pošťad
hñěwu/ šhromažďugicě se gin ke dni
hñěwu/ a zgeweni sprawedliwěho sau
du Božšho/ kterěj odpłati gednomu
každěmu, podle skutků geho: Těm
žagistě/ kterěj trwagice w dobrém skut-
ku/ slawy a cti a nesmřednosti hle-
dagi, žiwotem wěčným: Těm pak
kterěj sau swárliw/ a prawdě nepowo-
lugi/ ale powolugi neprawosti/ přeh-
liwosti a hñěwem/ trápenjm a vřko-

stj. (Rim. 2. 5. 6. 7. 8.)

Hněv ten a prchlivost, irátu mé
čného spasení vůlebi těm / kteříž Krista
zapírají. Nebo Kdožby chcel zachováti
život svůj / stratíť geg / di Spasitel.
(Mar. 8. 35.) A Kdožby ge
ho zapírel na světě tomto, zapíř ho p
on také před Otcem nebeským. (Mat.
10. 39.) Řech Syna Božího slovo nasle
dovam Apostol praví / Zapřímeli ho
p on nás zapíř. (Luk. 9. 24. 2 Tim.
2. 12.) A semť strážlivá ona Angel-
ská pohružka přináleží, proti těm vyne-
sená / kteříž se Papeži voddávají / gals
Dopadly činí: Budeli se kdo klaně
ti šelmě, a obrazu geginu / a vezmeli
znamení gegi na čelo své, aneb na ru
ku svou / p teně také bude pjet vino
hněvu Božího / vino pravím / kteréž
vuto do Kalicha hněvu geho: a trá
pe

Kapitola IV.

87

pen bude ohněm a sprau před obličejem
gem Swatých Angelů/ a před obličejem
tegem Beranka: a dým muš gegich
wstaupi nawěky wěků. A nebudať
misi odpočinuti dnem y nocemi křeč
se klaněgi sselmě, a obrazu gegimu/ a
gestliže kdo přigme znameni gměna
gegisho. (Zgem. 14. 9. 10. 11.) Ref.
Kdo swjetěy, obdrži dědicně wsektor
a budue gemu Bohem, a on mi bu
de Synem. Strassliwym pak a
newěrným, a ohyzdným, a wraždě
lům, a smilnřlům, a čaroděgnřlům/ a
modlarům/ y wsechněm thárům/
připrawen gest dyl gegich/ w gezeře
křeč horj ohněm a sprau: geni gest
smrt druhá. (Zgem. 21. 7. 8.)
Znameni tuto mezy ginimi slovy to/
Strassliwym/ že ti neměně na wěčné
žatraceni přigdan/ gako y newětičy/ mo
2. 22.

bláti a tcháti; aby snad někdo se nedo-
mniwal/ že odpustění dosáhne, a ro-
mšum miji bude/ že i strachu lidí něco
učinil.

Summau, Odvadlec sobě sám/
(pokudž na něm gest,) naděat spasení n-
čného odgimá/ a do propasti pekelné se-
be pohřžuge/ w niž se mukami trápit
bude těmi/ kterčž pro hroznau tihotu sná-
šiny/ pro mnohau rozličnost twprave-
ny/ pro nesm- rnau trvánlivost šenče-
ny bžti nemohau. Tam wolati bu-
dau; Hory a škály padněte na nás/ a
škrepte nás před twarj toho, genž sedí
na trůnu, a před hněwem Beránka.
(Zgem. 6. 16.) Žádného tam nawracení
laskosti Boží/ žádného t odpustění mi-
sta, nebude. Na wěky tam čela hořeti
a dusse se trápiti budou. Muky tam
podnikány bžti musęi wšecky/ kterčž
mrst obsaženy bžti mohau neb nemo-
hau. Tam wtomaryštwi šablů wšam-
ně jstřawati/ a katany své wždyčy wř-
oápy

z wynnání Swatého Ewangeliū / čas
sem svým zase nawrátiti mocn budati.

Na přitomný čas dosti buď že sine z
Díl Božích Dřel neb wšpowěd / kterauš
proti těm gestto od Prawdy odstúpugi /
wynássi y wykonáwa, skýšeli.

A wám giž přicházm Služeb-
nicy Boží wěrní, stáli. Budte jim
ubezpečeni / že stálost wáše netoliko Bo-
hu přigemná gest / ale také hognými od-
placami fortunowati gi bude. Gistá
gest wám milost Boží w tomto žiwotě
gistá také po tomto žiwotě sláwa.
Pobožnost zagistě (gegiž hlawní těmž
části a gest, stáť a wptimé Prawdy wy-
znáwání /) ke wšsemu gest wžitečná /
a má y nynějšijho y budaučijho ži-
wota zaslíbení. Wěrnáť gest tato
řeč / a hodná aby wšseligať obzibena
byla. Proto zagistě y pracugeme
y pohanění neseme / že naděgi máme
w Bohu žiwém / kterýž gest Spasí
m wšsel

tel wšech lidy/ a zwlaště wěrných.

(1 Tym. 4. 8. 9. 10.)

A voněwad; společností mirci ne-
chcete smodlati a obrazu/ ale neporuffe-
ná těla y daffe wáše Bohu gakožto
Chrámny geho chowáte/ a od Modlářů
se oddělujete; odtud nevychybate, aby
Bůh neměl Dicem wáším y Bohem
býti na wěky. Nebo wy gste Chrám
Boha žiwého: gakož powěděl Bůh
Je přebýwati budu w nich, a procha-
jeti se: a budu gegich Bohem/ a oni
budau mým lidem. A protož wy-
gdětež; prostředku gegich/ a oddělte
se od nich, prawj Pán: a nečistého se
nedotýkejte: a gá přigmu wás: a bu-
du wám za Otce/ a wy mi budete za
syny a za dcery/ prawj Pán wšsemos-
hauč. (2 Kor. 6. 16 17. 18.)

Čest tatě stálost wáše dūr odem
mocným a pa trnóm je píči máte o lřá-

D 11.

wu Bo-

wu Boží. Protož gisti také buďte tak
 slávaní/ kterauž on nás zase ozdobiti stro-
 gi. Nebo (prp) těch kterých mne cti,
 poetím. (1 Sam. 2. 30.) Zatome
 cti, kterauž y w tomto žiwotě/ (gestliže-
 by tak sláva geho/ a spasení naše wy-
 hledáwalo w Bžte stále ozdebuge, pti-
 klad znamenitý Hystoria Ešterwí
 nám předkládá na Walentynmánowi/
 kterých je wčas protiwensstwi od Prawy
 odstaupiti nechťel/ tak ode Pána byl po-
 cten/ že ho neroliko z žaláre wyswobodil
 w kterémž ho Julián Ešar držel/ ale ta-
 ké Ešarské důstognosti wšsil/ wniž po-
 tom po mnoho let Ešarstwi zpramo-
 waw, dokonat. Kol geden a koliko
 Měšců w žaláři byw, di Hystoria/
 za dar stálého wyznání Ešarstka
 důstognost přigal.

Wáše tuto pomínnost jest, ó pobo-
 ná Knížata/ kterých se stále S. Ewan-
 gelium nyněšsich časů přidržegice/ pro-
 rat

Kapitola IV.

71

tak dobrá Pti/ (kterauž protivný
 Právy gínem cytulem a zástěrau za-
 stěňovati obnčeg magi/ (suzorání sná-
 stite; a tak obrazu Syna Božího/nemé
 ně w sfažených, gako y w wywššenošst
 sláwn připodobnění gste: Wáše pra-
 wim povinnoš gest/ abyštie mezy gín-
 mi příklady Providencí Boží př na
 tento pamatovali. Nebo tak se státi
 má muži tomu/ gehožby Král ctyt
 chťet. (Ester 6. 9. 11.) Protož ne
 dopauššegrež aby Heroušká mysl a srd-
 ce vdatnoš/ kterauž nad gíné lidi wás
 ozdobil Pán, vmenššeni bráti měla: a
 neb aby zarmutek wás sehlě trávil/ pro
 strátu Kragin wassich/ kterěžbyštie bylt
 snadně zachowati/ aneb y roššifiti mohli
 řonbyštie bylti raděgi dáblu na hoke/ neš
 ti Bohu w Swacnni geho slubagichmu.
 wšititi chťeti. Gestliže lidé, kterěž ne-
 gšan neš tělo a marnost/ o wassí wywš-
 šenoš a čest wás přivrawiti wšlyngis
 Wšte, že Wáh/ kterěž gest sama Do-
 12 114

tracao

brota / sama Moc / sama S prateľnosť
sama Mandroft, wás pocti: gen genu
stále služe / a s prawau potora Syna
libente / aby se na was nerozhněwal.
(Žal. 2. 12.) Wězte, že Bůh zwlaště
ni pečlivoſti oči své na was obrácent
mage, nad wámi k dobrému wassemu
bdí.

Wn, co was gest koli Synů Božích
a prawých gměna geho wyznawačů /
mŕtveſti buďte tím waiſtini / že on was
ſſim ochráncem a obhágcem, wenſſem
tō boží / ſterhž wſtáti máte, bude. Nabo
ſtůž wolagi ſprawedliwſj / Hoſpodin
wſpſchá a zewſſech gegich wſkoſſi
ge wſtrhge. Mnohé zlé wěcy
poſkawagi ſprawedliwého / ale Ho
ſpodin zewſſech geg wſtrhge. Wto
ž wſdu wſteſtoſti newrátel / aby wám
ſſodni nemohli / tať gať by chěti.
(Žal. 4. 18. 20.) Tuťán on en /
oněmž čaſto gſj wěiněna mſſata / tſn

Kapitola IV.

Na hrdle trestau vložil skatečnĕ ony
 tře/ třeť chyrofi Tyrana toho/ (ge pod-
 věsti a t Odpadlstwi ptiwesti vshluga-
 chho.) Křestanskau horlivoſti a vda-
 nosti zahanbili, gessio ge giž y věsti byl
 poručil/ nemohl wſſat pti nich ortele
 smrti, ktergž byl wynesl, wykonati. Ne-
 bo tdnž Kar sekeru wyňal/ a giž hlavy
 strážeti hotow byl: rychle mysl tĕ potwo-
 ry Váh změnil/ a t zruſſenj ortele toho
 přinutil. Promĕněn tedy byl ortel
 smrti w wypowĕdĕni/ a to ne bez tĕlſtĕ
 gegich bolesti: tat ſe y neymladſj z nich/
 ktergž byl nemrwĕ trtu nastawil, zwo-
 lal/ Takliž geſt neſſtaſtng Romas-
 nus (to bylo gmĕno mládence) aby
 foruny Mucedlnickĕ doſáhnaui ne-
 mohl: Theodor. l. 3. c. 16. Niceph.
 l. 10. c. 3. Sozom. l. 5. c. 16.

Paſliby ſe genu libilo oſlawit
 gmĕno ſwĕ vrpĕnjm waſſim/ a nepřá-
 tm, aby žádoſti ſwĕ doſſi vĕinili, depu-
 ſti

řiti/ blahoslavenj w prawdě budete/ a
 w tomto a w budoucím žiwotě. Neko
 blahoslavenj řaui ti, kterjž se lid
 protiwi pro spravedlnost: nebo ge
 gich gest Králowstwj nebeské. Bla
 hoslavenj budete, kdž wám zlořečí
 budou lidé/ a protiwenstwj činíti/ a
 mluvíti ossecko zlé o wás, tchauce, pro
 mne. Radujte se a weselte se: nebo
 odplata wásse hogná gest w nebe
 šech. (Mat. 5. 10. 11. 12.)

Wolubysse zgměni svého oblau
 pent, wěte zámkuwám Ewangelu svého
 kterjž prawi/ Každž kdožby opusti
 dům, nebo bratry, nebo sestry, neb
 ce, neb Matku, neb manželku, nebo s
 ny, nebo pole, pro gměno mé/ stofo
 wice wezme/ a žiwot wěčný dědič
 obdrží. (Mat. 19. 29. Mar. 10. 29.
 Luk. 18. 28.) Tak přikladem oně
 Žid

Capitola IV.

95

Kapitola IV. 97
 Sida wěstich/ s radosti rožchwatani
 statku swych sirpice: gakožto kteryj w
 te, le mate w sobě lepši zbožj, nebestě
 a trwánliwé. A protož neodmijetež
 od sebe směle dauffanliwosti wasij/
 kteražto welikau má odplatu. Než
 potřebje gest wám trpěliwosti/abyście
 měli Boží čínjece, desahli žaslbenj:
 Nebo gessie welmi, welmi malčko/ a
 ať ten genj přigiti má, přigde/ a ne
 budee mješklati. (Zid. 10. 34.)

Paslibn n z massi sineti slawu smaw
 wonwesti chiel: wy tehdaz terro prawe
 jimi bñti začnere. Nebo, fdožbyfott
 si woie swug keratil pro innei di Pán
 naležne geg. (Mat. 10. 39:)

Blahoslaveni od této chvíle mrtví
 kteří v Panu umřeli. Nebo Duch
 Páně řekne jim / aby odpočinuli od
 Prací svých: nebo skutkové jejich
 následují

následují gich. (Žew. 14. 13.)

A poněwadž ste ho na světě wyznawali?
připogi wás ku počtu těch / kterýmž ne-
beské Království dědičným právem
ne méně gako genu, plínaleji.

Kdož mne wyzná před lidmi / wy-
známě y gá geg před Ocem svým,
kterýž gest w nebesích. (Mat. 10. 32)

A tak věčného blahoslawenství, a žiwota
požíwati budete: Nebo, Kdožby se-
trwal až do konce, spasen bude (Mat.
24. 13) Tehdáž samým křesťením se-
máte / že nikoli negsau rovná vtrpení
nynější oně budauč sláve, kteráž se
žewiti má na nás. (Řim. 8. 18.)

Kapitola. V.

Čtvrtá Píseina: Křinda a floda, kteranz na Díl
I. a potomky své Odpadlec wvody.

N Řicházm f ginému těšému
šému, kteráž; Odpadlci wvody

Kapitola V.

77

Wá. En kdotoli nyněgssihó časú od-
padáse/ wice sám w to leza nešli od ně-
toho puzen gsa, a nebo gsh gíř Dcem:
a markau/ a nebo aspoň k tomu aby w
ten staw wstaupil, se nesejs: a tat. před
očima gíř dítky/ kteréžt i požehnání swé-
ho dáť Báh widiss, a nebo w naděgi je:
gich dostaness postawen gsh. Což pone-
wadž tat gest/ gatž medle tat vkrutně
mstí/ k obohému plodu swému bñti
mžess/ aby takowého hñichu do kře-
těhožby y ony zapleteny byly, se dopu-
stil? Aníž zagistě tat gest s Odpadlo-
stwm/ gako s giuřm gatšmfoli hñi-
chem. Máli Brašedlnjst w kolibce kwijs-
ch nemluwnátko/ nečini ho neselechee-
nosti swé včastnjkem: a ten thž rowně
šlopowěstného Chzoložnjka/ ten thž gi-
nžch podobnžch šločinců/ zřusob gest.
Ale padnessli ty/ ty prawim kterž gsh
domu swého slaupě/ gistě žet gináče bñti
nemžse/ než že s rebau y newinnž ten:
djstet. wñžch wěť padne/ a w iwém pá-
du

I

du

newinné své dítě, nikoli nedalo. Warů
se aby mu přičinny neposkytl náležati m
tebe w poslední onen den; warů, aby
proti tobě s newinným onim Josefem
žalostným hlasem nezvolalo; Kradm
sem wzat z země Židovské/a zde sem
ničeho newčinil, pročebhy mne do to
hoto wězení dali. (Gen. 40. 15.)

Kapitola VI.

Báklad pátý: Pomsta na nepřátele dotracugstý
gegichj šraně Odpadlec se připoguge.

Z Namenage Spasitel náš Kry
stus gal mnozý od něho odstú
powali / kterýž swětlo řeči geho / ne swat
winau / ale pro gegich slepotu, vráželo
ptalse Apostolů / Zdali pwy odgitchel
tež (Jan. 6. 67. 68) Odrowěd takowati
přizal: Pane kam bychom odebe šli
D cožby dobré bylo dobře rozmawati
odpowěd tuto těm křesťj nynějšich časů
odcház.

Kapitola VI.

103

odcházeg:ce s Kryskem choditi přestá-
wagi. Nebo kdy by to dobře to myslí sme
rozsauidili / k tomu odcházeg: / a do tře-
rých stánů tehdaž přicházeg: / když od
Krysta odstupugi: do konce nepochyb-
gi žeby doma zůstali / to gest w Ekrwi
pravé / kteráž gest Dům Boha živé-
ho / slauy a uctwření prawdy. (1
Epm. 3. 15.)

Nebudu pať o tom mluwiti / že
pře Křimanů k nimž se Odpadlec přivo-
guge i gruntu zlá gest a Běni gegich
ffalešně / bludně / Božímu slowu odpor-
ně / což syc samo hogně dosti w sobě
moch má / kdrženi člověka w povin-
nosti geho. Zoho kfu nyní dotykati
nebudu: proto že nyněgši Odpadlec wř-
borně znagi / že Náboženstwi Ewangeli-
cké / odněhož se wychylugi, pravě gest / to
pať kceréž namisto geho wřiglmagi / ffa-
lešně. Dosti bude na zerničtí aspoň
spůsob Antykrystowy strany (k nž cito
nash

nassi pro bezpečnost a pohodlí se vsta-
gi) pohléděti.

Et tedy k nimž Ewaré Ewangeli-
um opauštěgich přecházegí, gsau Kry-
stowi protivnich / nepřátelé pravdy Bo-
ží / odpárcowé Chrŭwe; kteříž netoliko žá-
dostiwí gsau / aby zhaseno bylo světko E-
wangelium / ale také k tomu ruky opar-
adowé přičiněgi / tyranstwí více než
PohansPého proti Krystowým audám
až do tohoto dne vřimawosse / a mnoho-
tisíc Chrŭwí wytrátiwosse: a což více
gest / předsewjeti swá wždy předce snára
mnau wzetklostí w mnohých fraginách
posawád wykonáwagi. K těm tedy
takowým Odpadlec se připoguge / myslé
že welmi maudke věci své opatřil;
stranu Ewangeličau nyněšsich časů
ku podiwu porupenau opustiw / a ra-
děgi tu wywoliw býti kteráz takowým
štěstím / wítězstwím a trhumffm žkeed-
ná a slowauiná gest.

Gestto na tu věc jdráwě pomyslě,
přene-

Kapitola VI.

103

přenemaudte w té částce Odpadlec čini,
a welmi zle sobě, čeládce a dítčám, slau-
ji. Neproměnitelná jagisté prawda
gest/ že wěcy nepřátel welmi zle flogi/a
protiwníkům Boží Prawdy pomsta hro-
má nastává: naproti tomu pak že se
Bůh nad ssaufenau swau Chřtvi smi-
luje/ a gi z rukau trapičů brzy wytrhne.
Aniž tuto o saudu tom hrozném/ kre-
po žitworě tomto protivnjch podniknu,
mluwim/ a o wěčném tehdenšim wě-
čch wyswobození: Nebo poněwadž Od-
padlec proměnu w náboženstwj na zro-
nitčnj a tělesnj způsob parče, učinil/ dosti
bude vřázati, že to nepřátel štěstj přehro-
má žalostnj chl y hned zde wezme/ a na
protitomu potěšenj ten čas přigde/ wře-
řemž plěsati bude Jákob, a weseliti se
Israel. (Zal. 4.7.) Čehož důwodů z ro-
zumu těla přiwozowati nebudeme/ ani z
politickch nřgafch důwodů/ (kre-
tiž nic negsau než pěna a trůřka/ gestli-
že se t prawě Politiyi přitownagi/ kre-
cauž

rauž nám Bůh w Písminch předložil/)
 w zach: ale ty důvody položme / které
 sám klamati neměgich Bůh w slovu
 swém předkládá / t němuž dobře mysl
 swau obrátě pobožný čtenář, nalezne ne-
 pohybné regule Pravdy / z nichž gi-
 storně a mistryně, nyní hřdycký, o nyní
 sím y budauším způsobu / gakž Chrťwe
 rak y nepřátel gegich, saud činiti moci
 bude.

Wyvěuge tedy nás nebestá Písem
 prawda / že Pán, podle nesmírně swé
 maudrosti / od Chrťwe swé začíná / k dyfo
 li saudy swé proti hřissným konati chce
 a na swých začna, na nepřátelích hněw
 swůg dokonává. Začíná se (pry)
 saud od domu Božho: a poněwad
 nepřto začíná se od nás / gakž bude
 konec těch / které negsau powolní E-
 wāgeliū Božmu? A poněwad
 spra-
 wedliwý sotwa t spasení přichází /
 bezbožný a hřissný kde se vřáže? A
 proti

Kapitola VI.

107

protož yti fteřiž trpj/ podle wile
Bohj/ gakožto wěrnému Swotě
teli at poraučej duše swé/ dobře čie
nje. (1 Pet. 4. 17. 18. 19.)

A wnhledáwá toho pořádek
sprawedlnosti geho/ aby pomstu na ne-
přátelej wmozowal/ a nedopauštěl aby
twěsti / stále štěstí vžíwati/ a w swé
rozteklé bezbožnosti a nescherné zlosti
powolowati sobě měli. Nehněweg
se přičinai zlostnjš/ nechťeg žawis
děti čím fteřiž pášš neprawost.

Nebo gakožto tráwa wnáhle pod-
čati budau/ a gako zelená hplina
wswadnau. Zlostnjep vyplnění
budau/ ale fteřiž očekáwagš na Ho-
spodina/ dědičně Zemj wladnauci bu-
dau. Nebo ramena bezbožnjch polá-
mána budau/ sprawedliwé pak zdříu
ge Hospodin. (Žalm 37. 1. 2. 9. 17.)

Bezboj

Bezbožnjcy zahynau / a nepřátele
 Hospodinowi: gať tuť heranů s dy-
 mem mizy / tať zmizegi. Widěl
 sem bezbožnjſka hrozně: slyš / an se
 roztožil / gaťo želený samoroſtly
 ſtrom; ale tudy pominul / a ay neby-
 to ho. Nebo hledal sem ho / a není na-
 ležen. Pozor měj na pobožného / a
 wiť vpřijmného / jeť takowého člově-
 ka poslední wěcy glau: potěšeně.
 Přestupnjcy pak: jeť tolikěť wphlazení
 budau / a bezbožnjcy naposledy wptá-
 ti: ale ſpaſeni ſpráwediwých geť od
 Hospodina / gení geť ſýla gegich w
 času s ſauženj. Spomáháť gim
 Hospodin a ge wptřhugē: wptřhugē
 ge od bezbožnjků / a zachowává ge /
 nebo: dauffagi w něho. (Žal. 37. 20.
 33. 36. 37. 38. 39. 40.)

A ainde.
 Wpro

Wyprostagi bezbožnjcy gako byli
na/afwetau wssickni činitelé neprawo
sti/aby wyhlazeni byli na wěky: Ty
pak ó Nepřypššj/ na wěky gsy Ho
spodin. Nebo ay nepřátelé twogi Ho
spodine/ nebo ay nepřátelé twogi za
hynau/ rozptřleni budau wssickni č
nitélé neprawosti. (Zal. 92. 8. 9. 10.)

Zwláště pak pomsta gich očeka
wá gistá za hroznau tu vřutnost/ kře
rau nad tak mnoho pobožnjmi promo
bowali: a křerauž každodenně gessťe proti
Božim Synům provozuji. Tot za
gistě gessť což Duch Swatý wyhlassuge.

Wytrhugi bezbožnjcy meč/ a nas
tahugi křičissť swé/aby porazpli chu
dého a nužného/ aby hubili ty křerj
lau ctného obcowánj: ale meč gegich
wegde w gegich srdce/ a křičissť ges
gich budau polámána. (Zal. 37.

K

14 15)

14. 15.) A přze Ziatáše dj: Rozhně-
 wal sem se syc na lid swůg/ w leh-
 kost sem wwedl dědictwý swě/ a wy-
 dal sem ge w ruku twau; Ty pak ne-
 profázalas k nim milosrdenstwý; ale
 y Starce sy obtížila welmi ghem-
 swým. A říkalas/ Nawěky budu
 Panj; a nikdyš nestožila těch wěcý w
 srdcy swém/ aniž sy pamatowala na
 cpl geho. A protož přigde na tě zlé-
 gehož wšchodu neznáš/ a připadne
 na tě bjda/ kterěž se nebudeš moci od-
 žehnati/ a přigde na tě pagednau hro-
 zně zpussěnj, než žwjs. (Zai. 47. 6.
 7. 11.) A tolikěž přze Zacharyáše:
 Welice horlím pro Geruzalém a
 Sponhorlením welikým; a hněwám
 se náramně na ty Národy/ genž ma-
 gi polog; Nebo když sem gá se máto-
 rozhně-

Kapitola VI.

III

rozhlňewal/ oni pomáhali k zlému.
(Zach. I. 14. 15.) A w Zgiewni
welikým hlasem wolá: Gestlize k do
do wězení powede/ do wězení pügde/
dabigeli k do mečem/ musy mečem za-
bit býti. Zdeť gest trpěliwost a wjra
Swatých. (Zgew. 13. 10.) S tau
pak gegich pomstan spogeno gest wyswo-
bození wěticich: Nebet nebude dlau-
ho státi Scepterum bezbožnjú nad
losem sprawedliwých: proto aby ne-
wzťahli sprawedliwý k neprawosti ru-
kau swých. (Zal. 125. 3.)

Wstúpuge k tomu// že nemožně
gest aby modlitby Synů Božich pod
bremenem křiže ktagich/ a hogně st-
před Dcem swým wyléwagich wy-
slyšány býti neměly. Pro zhaubu chu-
dých/ pro vpění nužných/ giť powsta-
nu, prawý Hospodin/ w bezpečnosti
K ij. postaz

postavím toho na něž poléčeno by-
 lo. (Žal. 12. 6) To též slibuje
 modlitbám gegich, řdň praví: **W**
wey mne w den sfaufenj, wperhnu t
 a ty mne budeš stawiti. (Žal 50. 15.)
 A toť naposledy swatan nezbednosti /
 kteráž Bohu welmi přigemná gest. v ně-
 ho obdrží / aby žádosti své naplnění, a
 wyswobození dosáhli. Běni tedy to co
 onen přitel / kterýž druhého nezbedno-
 sti gsa probužen / dal mu chleba tolik
 kolik gich potřebowat: (Luk. 11. 5. 6
 7 8) A což Saudce onen nespřa-
 wedlivý, kterýž přemožen gsa wstawil
 ným nabíháním w domy / gi před ne-
 přítelem zastal: a což by pak Bůh ne-
 pomstil wolných swých / wolagících
 t němu dnem y nocí, ačťoli y pro-
 dléwá gime (Luk. 18. 5 6 7)

Čem Modlitbám sfaufených Bra-

63/

Kapitola VI.

13

tti/nápomocné gsau ty/ kterěš od Bra-
tti gegich každodenně k Bohu odsplá-
ny bhwagi/ a zaslíbení těš gisté magi.
Dlebo tím samy n je přikazuje Pán
abychom gedni za druhé se modlili.
(1. Tym. 2. 1.) wyslyšeni se sľibuge. Dye
gináče fdybychom přičin neměli k
naděgi/že toho čehož žádáme dosáh-
neme/nemělibychom ani přičin k žá-
dání za to: gatš swatá Duffe Sal-
vian mluvi. (Salvianus lib. 1. de
quib. Dei.) K těm se připogugi y
modlicby duffi/ kterěš pod okrátem od-
počiwagi/ a hlasem welikým wolagi/
řtaucez. Až doľud Pane Swatý a
prawý nesaudis/a nemisšo frwe na
šš/ nad těmi kterěš přebhwagi na zes-
miz (Jgew. 6. 10)

Což se se gim y přimluwau samého Sy-
na Božího napomáhá/ kterěš také oro-
duge za nás (Rim 8. 34) nšbrž nesmje
K 14. ad 11m

ná s ním máha přistoupiti z přičinění se
Ducha Svatého. Nebo zač bychom
se měli modliti / gaŕby náleželo ne-
vojme: ale ten Duch prosí za nás šká-
nými neupřavedlnými. Ten paŕ-
ŕerý gest zpyatel srdce / zná gaŕ-
by byl smysl Ducha / že podle Boha
prosí za svaté. (Řim. 8. 26. 27.)
Tato Apoŕŕolská slova, hodná ſau zmlá-
ſſního považení. Nebo nám ponáſſí-
tagi důvodu neptemoženého / gímž se m-
tom vtvrzujeme / že modlitby ſnů Bo-
žích nemohau než vyšſſány bŕti / eby
za to prosí aby se Pán ſmiloval nad
lidem ſvojím / a neptátek zahambil. Ne-
bo že ne tak my se modlíme / gaŕo sám
Duch S. A poněwadž tak Bůh sám
Modlitby w nás zažehá a působí: nŕbŕ-
ten tŕž y Modlitební y Dárce gest: ne-
máže redy naproſto gínáče bŕti / než že
nás vyšſſí. Co se redy dirýš duſſí
milá / že on tak ſſědrá zaſlubení o vyšſſí
chán

chání modliteb svých činí? Nemůže pa-
gisté pro sebe sám ginat věniti/ aniž vs-
ce možné genu gest modlitbami wěti-
chých pohrdnauti/ gako samému sobě Bož-
ské přitrojení odgiti/ sebe samého, ať tak
dim, newyslyšeti/ a wlastnj své vůli od-
porowati.

To gsau ti mocnj grunto wě/ na-
nichž založeni gsau Boží sandowě/ kte-
říž wšelikého času proti nepřátelům be-
žewšeho rozdjlu a osob přigimáni/ swě-
tle wykonáwal Pán. Odkudž se to
dalo/ že hlawn Belrybů/ to gest neymo-
cněgšich w swětě Monarchií/ porjal.
Stolice gegich wytracel/ foruny i hla-
wn shazowal/ scepra poržjkal. Swěd-
kem toho gest Farao/ Achab/ Senache-
ryb/ Antioch: Swědkem toho gsau tki
Herodesowě: Swědkem gsau Chsatowě
Nero, Domician, Maximinus, De-
cius, Valerianus, Aurelianus, Dio-
clecianus, Maximianus, Galerius
Maximus, Maxentius, Iulianus, Va-

lens, a gini/sterij, wšicni a každy z nich
hrozného Božího trestání pro swau wzt
klost/sterau, proti Chrtwi Boží pro
wzowali, newšli.

Pro tuž příčinu y celé Národy tro-
skal. Kdo zagiště newj o tragedni zřá-
ze Jeruzalémské? Kdo newj gať trestá-
ni byli/ a co zlého na sebe vivedli Křimá

Com

77.

Page

312

P. 41.

帝

81.

5.

5

né pro swá se Chřtwi protiwenj? gine
• nowicé, mor, hlad, wálky, neobnčegně po
• wodně řek/ a což obnčegně následuge/ ch
• ž hostě, řetěz wšeccko wšudny k laupili a
• na zpuštění přiwedli. A gahy chl by
• Wandalů/ Gortů/ Chřtstwj Saracen
• řého, Moey Hunnů a Longobardů/ y
• ginhch Králowstwj/ kteráž čim mocněg
• ši/ tim Bohu odporněgši/ a Chřtwi
• škodlivěgši byla?

A což twice gest, nerolife nad oso-
bami nepřátel pomstu vykonáwa! Pán
ale v nad dískami a potomky zegich; a to
pro pravdomlůvnau pohrůžku / kterauš
vyhlazením potomstvu bežbožných hro-

Kapitola VI.

117

ml; Hospodin miluje saud/ symě
bezbožníkū bude vyplněno. (Zak.
17. 28) Nebo poněwadž se včastny
činili hříchů Dců swých/následovalo že
trestával nepravost Dců na Sy-
nech Bůh Synů horlivý: (Exod.
20. 5.) Aniž ptibuzným a krewním
těch protivníkū odpustil. Mezynimiž
Julianus, Juliána Odpadlec vgee, na
bolest střem zahynul/a od červů za živa
sefrán/čekiž obzvláště tagna místa o-
panovali:a tak se welice to zlé rozmohlo
že lehn swých gináče gedině střze bez-
božná swá vsta odbýwati nemohl. Ale
aniž spravedlivě své ruky od služebníkū
a pomocníkū tyranství toho/od Brch-
nosti a Saudců nižších, držel/ za ptí-
klad nechal sau Odpadlec ti dva/a hned
také y protivnjch/ z nichž onenno nad
posladr/druh nadewšim domem Ju-
lianovým zprávu držel; gaž na hoře
připomenuto bylo.

3a

Za našich pat časů zkoušel toho zača-
 stě protivníky / gať to hoře placiti při-
 cházo / když se kdo newinným Křisto-
 wým audiū protiwí? Nebo abyť
 Králů a Knížat mlčením pomínul / ge-
 gi chť žalostná skonání w čerstwé gest
 paměti zůstáwagi: Známá gest pomíná
 Boží kteraž při Wenheriowí wykoná-
 kterž w saudu Králowství Francélský
 Přesidentem byl. (Wiz Martyrologi-
 um.) Wkrucenství ten mečem y o-
 hněm proti wěckým provozowal: a an-
 sprawedlnost Božská tak se ho doctla.
 Je naposledy s hrozným křikem a trápe-
 ním scepeněl / taguým ohněm gsa zjírán
 kterž od pupku až do vrchu hlavy tělo
 geho páliť.

Ginž nesprawedlnost w Paříži
 Saudee / kterž nepřácelský se Ewange-
 lium swatému protiwil, naposledy pro-
 ffaleš, giž se w něgaté zvláštní při do-
 pustil, w trestání Králowské vpadl.
 Ten w žaláti idržowán a ostny swědo-
 m

Kapitola VI.

119

mi boden gsa/ obnčeg mēl křati: Ze-
to nesešti Božim sprawedliwym
laudem přišel/ proto že se. Luterpá-
nūm procivil; a že mu to k wštraze
bude po wšfecken geho žiwot/ aby pro-
ti njm nic odporného nikdy před se-
be nebral.

Byl ginh Královská
rada/ kterš také podle moey své wěrych
ortelowati pomáhal. Byw smrti bl-
žet/ to gedno přátelām, geho nawštrwu-
gichm řich mohl/ a giného nic: Y proč
potupugeme a k smrti odsuzugeme
tak mnoho dobrých ředch kteráž s ta-
kowau horliwosti Bohu se modlj.

Kancelik geden w Frankrenchu/ také
powinnost swau w tak znamenité (opač-
ně) práci wěrně řenal. Naposledy zde-
šel v prostřed welitšch myšli trápeni, po-
wšfecken nemocy své. Kas hluboká wzd-
chání za častě čině. Nawštrwen gsa-
řdy sy od Kardinála/ kterš toho poku-

Genj

štenj tehdejšího Důstrem byl: wyso-
kým hlasem řekl/ O Kardinále ty
přičinai toho gšy/ že nas gisté a věc-
né zatracenjočekawa.

Podobných příkladů jako y sa-
dů/ kterých Bůh proti těm konal/ kteří
se duchovním a Chřtewního powolání
lidmi nazhřwags; tolikých proti wogen-
ským Heymanům, Wůdcům, y proti o-
becným wogákům: takowých tku příkla-
dů, nescíslně mnoho gest/ a celé gimi na
plněm knihy.

Aniž bez trestání jůstali obecného
powolání lidé/ kteříž z nenáwisti proti E-
wangelium/ vbohé wětich sřužowali a
trápili. Ehož patrný příklad na sobě
ukazugs mnozí z obecného lidu/ w městě
Lugdunu/ kteříž lěta 1572. wsteklé a ty-
ranské ruce na wětich wztáhše, weliký
pečet gich jmordowali. Na ty zagisť
katany tak pomsta dořočila/ že (fromé-
gích) třideci tři Osoby, za rozličných
přičinami/ tauž smrti a tčmiž mukami
abynuli

zhynuli gatkchj wětichj přičinai byli.
 Ti křetj w tece tudy tekauch pobož-
 ně topili/w wodách sami zhynuli: kre-
 tji mečem zabigeli/mečem žbiti byli: kre-
 tji z ručnic stílenjm život newinnym
 odgimali/ vlastni swúg podobně strati-
 li: křetji žině protřazem žassřcowali/
 hauřwem sami žassřcowáni byli: a tak
 bezbožnj život podobně dořonáwali/ ga-
 to oni Egypřstij křetji ž Židowřké dře-
 ty w wodách topili/sami w moki čerwe-
 něm také žatopent byli. Podobně y
 žinij protivnjch/ gatkchokoli Eramu a
 porwoláni/od přisné spravedlnosti Boží
 podle práwa Korenjm ža rovně šrestá-
 ni byli. Co to žiněho gest/ gežiné což
 Duch Swatý w místě málo wřffe pří-
 pomenutém/wyhlaffuge; Gestiže
 řdo do wěženj powede/do wěženj půge-
 de: žabigeli řdo mečem/muřp mečera
 žabit byti. (Žgww. 13. 10.)

Tot bude chl/to řonec/ neřřkážně-

Ł

ho

ho sřetřel nepřátele Božích. A aby mi
suto někdo na odpor nerozstoupil: Nic
se takového jim nepřihází nyní žádných
časů; aniž se co takového spatřuje; gest
tu přetáhce gegich moc, gegich mau-
drost / kteraž oměgi všem uštkje wy-
cházení / a všem věcem kterých na jiné pří-
cházení, vyhýbat. Vylotby snad

něco, kdyby jim s Bohem nebylo činiti
kterých goliž jen powstane přehagi ne-
přátele geho / a vřikagi od twáři geho
ti kterých ho magi w nenávisti. Ga-
loj rozehnan býwa dým, tak ge ro-
ženeš / gakož se rozpřhá wost před
ohněm, tak bezbožnj zahynau před
twáři Boží. (Žalm 68. 1. 2.)

Tak w pravdě moc nepřátele Božích
wěc špatná gest / dým gmenowitě kterých
wětreu rozehnan, a wost kterých ohněm
rozpuštěn býwa.

A poněwadž Chřtí se protiviti,
za libost sobě položili, obrud gest že gich
moc

moe gegich nifolt obhāgiti moey nebu-
 de. Nebo Būb potožil Geruzalēm
 gako kāmēn přecēžky wſſechněm Ná-
 rodūm/ gegž kdožkoli ždwihati bu-
 dau, welmi se vrazž. (Zach. 12. 3.)
 Anž opacnost a chytrost gegich/ ochra-
 niti gich moey bude; proto že poſſeili-
 nenāwiſt/ kieraūž se Chrtwi Boži pro-
 titw/ wſſecku gim mysl odegme. Nebo
 Geruzalēm geſt gako čiſſe/ kieraž tu
 potaceni přimede wſſecky Národg
 wůkol. (ibe. v. 2.) Dili pať nědo/
 že nic takomého newiděti/ a proſtředtū ſe
 nedoſtāwā? Za wěc giſtau držeti mā-
 me/ že ſe žpůſobū a proſtředtū nenedoſtā-
 wā n tehdaž kdnž ſe nepodobně bñti ždā.
 Wſſecko to co ſe nyni dēge/ a gaťekoli
 přihodn a baukty ſe přihāžegi/ gimž ſe
 tať hrubě lidě dſſg/ ne lidſtē, ale Božſtē
 diſlo geſt. Wžynati to napoſledy wſſe-
 cten ſwēt muſſg.

4 ij.

wiſte

obstaupili. Ačťoli twárnost pobožnosti
přetně nasobě vřazugi/mysli wřat swau
od ni gsau odwráčení/ prawdu Boží, a
leť dáblowu/w gednostegně wáze magi
ce/a hotowi gsauce přt přiležitosti od E.
wangelium wřhost wřiti/ ať Papež.
stwu se připogiti.

Emo tagný Obyadstwi neduh
Wřh odkryti/a na swětko horkem poku-
ssenj wřtáhnauti chce/ gatť se w slowu
swěm wřswětluge; tak aby pokřten ti/
řdyžby pokřsenj nutilo/wábec před oči.
ma wřsech, podle spravedltwého Božího
saudu/ od wřznáwánj S. Ewangelii-
um se odwraceti. A toť gest coť Pán
w podobenstwi Křesťwače předkládá;
Který na skálu sau wřáti/ ti řdyž slo-
w/s radosti přigimagi sloworate ko-
řeni nemagi/ (Mat. 13.) a gsau čas
saj/ který na čas wřitj/a w čas poku-
ssenj odstupuji: (Mar. 4.) řdyž
wřnitne sřauženj/a protiwenstwi pro
L III. slowo

slowo Boží / hned se horšší / to gest,
 gat / Swatý Lukáš praví / aphista-
 tai, Odstupugi. (Luk: 8. 13.) A
 vrěcht slowich dwogihó se nám namí-
 tá; Předně / že ti kteříž w sobě kořenů
 nemají / naposledy od wyznáwání Praw-
 dy odstupugi. Druhě / že se to odstaup-
 ení děje w čas protiwenswí.

Ale kdo z nás gest / kdožby očima
 swýma newiděl / rukama nemakal / nř-
 brž na své Osobě y Blasti své nezakau-
 flal / gat Chrtew Boží myněšších časů /
 ačťá potuffeni w ršší Křsti snášši / a
 Antykryst podle své wůle gi sřužuge /
 laupi / na pustinu přiwodí? Z dru-
 hě stránky, kdo newí / že mimo ty / kteříž
 giž zgemně od Chrtwe odstaupili / y qm
 mnozž gsau / kteříž sobě nedražššihó
 Prawdy Boží pokladu tak málo wáží /
 že w hynosti není / aby giž raguě w my-
 šli své od ni neodstaupili? Nřbrž
 gsau kteříž tak daleko w své nesmyslnó-
 sti / a neb raděgi slosti přišli / aby zgemně
 smil

Kapitola VI.

123

směli bludy Papežské/ Bcenj S. E.
wangelium ptedstawowati; a což wice
gest/ žádagi nětdu Papežstwa/ atak ža-
dostmi swými, sobě y dítám swým ge
přivoláwagi. Prawim což prawda
gest/ a což z samého žusteni/ (ach nasto-
te) sme poznali.

A toť gest to prawim přetážka/ že
Bůh s pomoch nepřispíwá/ tu z hlav-
nich přičin gedna gest pro něž nás gešče
ja něgafš čas/ pod ghem a přesem ždřo-
wati bude Pán: abychom se nedivili wš
ce že s pomistau nad protivnjky odflá-
dá. Nebo poněwadž rowně prawdo-
mluwň gest/ řdnž hrožž/ gako y spra-
wedliwň řdnž saudi/ chce redy takowňch
pokrytců gegich wlastni wůli necháwa-
ti, a dopaušřeti/ aby w čas pokuseni, do
konce odstupowali/ a tak cobn Papež-
stwj bylo žustili/ wjnem z koflika, kterňž
w prawicn Newěstky té weliké gest, se na
págegice.

Nadto, to též Boží E lowo/ z ně-
ž tuž bož

Kapitola VI.

129

Bozenj; gaſz ſe brzy potem n ſtało.
 Giſti gſime/ di a dauſſánliwſj/ ſe bez
 pomſty nezuſtane coſoli trpime: a
 tſim bude wéſſſi toho protiwenſtwj
 ſtrwda/ tſim také ſprawedliwéſſſi a
 wéſſſi za to protiwenſtwj pomſta.

Aniž kdy bezbožný proti našemu
gměnu povstáwagi/aby p hned Boz
ši pomsta nenásledowala. Nebo az
by wšleho mlčením minuto bylo co-
koli se tam za starodáwna dále/ gať
pomstu swau Bůh za přčinau slu-
žebníků swých často wykonáwal: čer-
stvě gestie máme příklady/ kterjžto
vlazugi/gať nás Pán Bůh tak ry-
chle a prudce (srže zhytnu) Králů/
stracenj welikého zbožj/pomordowá-
nj wogaťu/rozplassenj wogst/mno-
hofrát pomstil a wyswobodil. A
aby se nědo nedonimjal/že se to nás
hoban

Kapitola VI.

131

Je oheň hněvou Božího/ kteráž proti Cyr-
lvi romiceny gest/ geštie dlanho plápo-
lati bude.

Ale když se Bůh k trestání nepřá-
tel horovi/ a nad Izraelem svým sár-
lovati se chce/ tu nepřáteln slepotau bi-
ge/ a působí. aby ve všech svých činech
a předsevzetích chybovali: tak ge jare
žuge, aby prostředků k zachování sebe za-
nic sobě nemázili/ ani Mógžisse o po-
fog mluvjícího slyšeti nechtěli; a mo-
hauce to štěstí svým živi býti/ potogně
královati/ nádherně a slavně vítěšiti
svých vřšvati/ všim tím pohrdali: ný-
brž nevstaau chytivosti gen předce dále
postupovati/ a všecko všudy sehliti v
slygice, všecko znovu v šanc sázeti.
Vvodi ge také na nejvyšší stupeň
štěstí/ aby odtud tím tížej padnauti
mohli aneb mohli. Nebo to dvě nemáž
gedno od druhého odděleno býti: krotau
ch zgedně frany nepřatel štěstí/ a z dru-
hé gáma, kterauž gim naiz tím horovi
Bůh.

Protež

Protož David pře i té čas pobožných
 (gach) tehdaž bŕwagi fdy se protivni-
 tům iſtaſtně wede) s gámai bezbožných
 ſpolu klade: Błahoſlawenſ (prŕ)
 geſt ten muſ / kteréhož ty cwičſ Noe
 ſpodine / a i Zafona ſvého geg wyv-
 ču geſt: aby mu způſobil pokog před
 čas zſpni / a i by zatjm wykopána by
 la bezbožnikům gáma: a i by ſe ſpra-
 wedlnoſti nawrátit ſaud / a i a njm
 wiſſeckni wprŕjmého ſrdce. (Zat. 94
 12. 13. 15.)

Dopauſſti tať Pán / aby wſcham
 nadſſeni gſauce, nadſhmali ſe: Před ſe-
 ttenjm pať bŕwá pŕcha / a před padě
 po i dwſhenj ducha. (Pŕſt. 16. 18.)
 Dopauſſti, aby tjm wiſce proti Eſtŕwi ſe
 wſtěkali tehdaž fdy ſe pomſty geho bliſſi:
 ne gináče než gach / a i fteſi pro neſſle-
 chemoſti ſvé w žaláſtich bŕwagi zdrŕo-
 wáni, fdy hodina ſmrti gegich naſtáma
 ſmrti

Kapitola VI.

133

alobiti se a vzátekati rojdáme. Co jagi-
sté gineho gsau protivních, gediné slo-
tincy / gediné věžňové / kterěž sobě k dr-
žení s nimi popravny spravedlnost Dož-
stá ro wazbě chorvá? Dopaušši také
na ně ducha roztržitosti / aby každý
svých zřítá hledage, o ně se táhali. A
přisobi to Pán tagňmi cestami / aby me-
zi sebou rozdwožení gsauce Mladňan-
šši, sami sebe hubili / a Persané Babi-
lonšm wálku zaráželi.

A když i domu služebnosti chce wywe-
sti lid swůg / tehdáž ranami Egypt bige /
kterěž samy syc i sebe přitomňmi trep-
ňim gsauce, těžšich wšsat pomst před-
chůdowé gsau. Poháněgi se jagistě
jim před hrozný trůn geho k slyšení ne-
wyhnutečně wšpowědi smrti.

Když on Wálku proti nepřátelům
střem střeg / tu y sami žiwlowé wzbrog
se oblačeti / y základowé země pohybowa-
ti / y sama ta ohavná kragina, kteráž sto-
licy a sýblem gest Antykrysta, tkásti se a
W chwi

chvíti pro vřichod tu pomstám veliké-
ho toho Boha Zástupá, musš: tak je sa-
ma w sobě se podvracugje, celá Města
a Zámky s mnoha tisřen lidy sehleuge,
a zajiwa pohrbuge. (Wiz Hystory
brozného země třeseni/ třerěj Wlasřau
země četa 1627, žhubilo.)

Z druhé strany/ humno své snažně
wňčistuge Pán/ plewn od pšenice oddě-
luge/ a působí aby tělo Chřtwe geho šřo-
dliwř ten talow, třerěj w sobě má/ to
gest, welikř Odpadlců počet, w hognosti
wřmitalo: naproti tomu pař welikřm
řwřm tu milost čini/ aby se ř němu spra-
wau pokorau wice a wice obraceli/ a ot-
comřřmi geho metličkami/ w řřálosti
wřte, naděgi, lářce, trpěliwosti den ode-
dne prospřwali.

Tato znamenř/ tato řwědectwř a
řřutřř Providenř Bořř řdykoli pobořř-
ná duře znamená, w prawdě řřy mřřže/
ře řřěřři nepřátel mřgi/ a naproti tomu
řas řmřřowánř Páně pomalu se bliřř.
Tot

Kapitola VI.

135

Toť geſt ſiſt / poněmž ſe naſtátrá-
gicp léto poznává. (Mat. 24. 32.)

Tak s Dawidem řekne; Po malé
 gestě chvilí ane bezbožníka nebude.
 pohledíš na místo jeho/ ane ho již
 není. Jle myslí bezbožník o spraved-
 livém/ a sšřípí na něj zuby svých.
 Ale Hospodin směje se genu/ nebo
 vidí, že se přibližuje den zahynutí ge-
 ho. (Zalm. 37 10. 12. 13.)

Poněmadž tedy takomž gest zpá-
 sob šřestj nepřátel/ sdožby z nás tak ne-
 smyšlný byl/ aby k straně gegich přistau-
 piti/ a hřbet Evangelium Swatěmu
 obrátiti měl? Weselit se nyněšsich ča-
 sů, prawda gest, zwláštnjm a welikým
 šřestjm, a vřimagi ho podle své můle/ gi-
 ně porlačugice/ gině znelebuajice, gat se
 gim libi. Ale nederž nám Bůh tak sle-
 pnauti/ abychom widěti nemohli, že to
 šřestj gegich giněho nic není, gedině fra-

Dr. ij. tochtw.

rochvíle zločinců/ kterých aby se w žaláři
s trestnosti potvrazili/ volí mezi sebou
Knižata, a rozděluji povinnosti/ mezi
jim gim Saudce ortel smrti wynáší/
kterých k Purku y hned přiveden bývá.
Ten gest takové štěstí, velmi rychle mi
gegich: a Komedye směšná/ na niž ten
Královskau Osobu nese/ kterých po dofo
nání gi k opomržené službě se wrach/ a
kterých ode Pána pohlawkowaní snáší.
Ať mluví o bázi, strachu, starostech, hrů
zách, podezřeních, až y nedostatech čela/
a gíných ragných trápeních/ kteráž smy
šlené to gegich štěstí formant a pod
wrach.

Dostup tedy od nás/ abychom před
bankami protivenský bezpeční býti
chtíce, bláznového pocestného následo
wali/ kterých aby deštěm nezmožl/ pod
šnilau štěchu vstupuge od gegihož se
suti roztačen a zabít bývá! Dostup
to, abychom pro vžití Nebeského Dce
stestání, bláznového a přewráceného su
na

Kapitola VI.

137

na chešli následowati / kterž aby se mee-
le / giž mu Dtec hrozí, wyhnul / do lesa
t skřisim locru wstá / t gegichz towa-
ryšstwi se připoge naposledy spolu s ni-
mi gat / a kolem lámán býwá. Do-
stup prawim od nás takowá přewráce-
nost! nšbrž w domu Dce swého zůstá-
weme / a trpělirau myslj trestánj geho
snášeme a bizi přigimeme / kteráž ne
méně lástj / gako y hněwu / swědkem
gsau. Tak maudke spaseni swé opa-
tíme a do dědicw nebeského wgedeme:
ne gináč / než gat se Panstěmu Synu
stáwá / kterž trpělirau Dcewstá trestánj
podnikage netoliko maudrým a pobož-
ným býwá wčiněn / ale y dědicem a Pá-
nem wšeho zůstáwá.

Wy pak křekjž ste z Domu Dcewstě-
ho wygdauce, do Babilona wessli / rož-
pomjnegte se na napomenutí Páně / a
na pohrůžky / kterž se t Stolicy Rjm-
ské wztahuj: Wygděte z něho lide
můg / abyšste neobeowali hřichům ge-

201 41.

137

ho/ a abyštie nepřigali z geho ran.
 Nebo dosáhli hříchové geho až k Ne-
 bi/ a rozpomenut se Bůh na neprá-
 wosti geho. Protož w jeden den
 přijdou rány geho/ smrt a plác/ y
 hlad/ a ohněm spaleno bude. Nebo
 jímž gest Pán kterýž ge potupj.
 (Zgew. 18. 4. 5. 8.) Deni Bože aby-
 chom na ortel tento pamatowali/ y na
 splnění geho se podívali! Amen.

Kapitola. VII.

Odvod šestý: Krátkost a bídnota idenšsio žiwota.

Kdy tě koli buď svěť/ neb tělo na
 báda/ a k Odpadlštwi přiměsti vsy-
 luge: ty sá do sebe wstup/ a nemě-
 ně krátkost, jako y bídu idenšsio žiwota
 (gehož milowáním, aby takowý hřích
 w mysl swau wwedl/ od těch těch rádců
 tobě se pomoc čini) rozvažuj. Shle-
 dáš

Kapitola VI.

139

dās, že lidi glau galo sen/a galo by
lina hned wguře pomjagich. Nebo
hned toha gura/steréhoj wfwetne/
mēm se/v wterer paš gluc pedfata/v
lycha. Pročej wstielni dnomē nāssi
w nahle přebjagi/ pro twē rozhně-
wānj/ k skončēnj let swgch rychle dos-
chāzjme/ galo řeč promluwēnā,
(Gal. 90. 5. 6. 9.)

Wšly mladj negy wstak rjm vgt
stěn/abj wstka, neb ted druhého ofam-
ženi dočekať mēl. Wšly starj:mimo
tu nestálost/sterauj s mladjmi zarowēn
māš/ to gistocně a neomylně wšs a wi-
diš/ že ofarnj dnomē twogj nemohau
býti než fráčej/ poněwadjs rēmēt gij k
chli žiwota swého doběhl. Kdeoli ghy/
žiwota twého wšs w prawdě takowj
gest/že ho nemá gedině co na přitomně
ofamženi: Nebo co ho minulo/toho gij-
nenj: co býti má, toho gessť nenj. Tak
W iiij. ghy hle

gšy hle smrti podmaněn/že se přitvář-
ti může/ tehdáž tkebas, když ty neyměti
na ni myslíš.

Ale nechť gest tak/ že svým živo-
tem za mnoho let vguštěn býti můžeš: co
však gest to medle/ přirovnášli to k vě-
čnosti/ kteráž se při dokonání života to-
horo začne/ a to již anebo věčně blaho-
slaveným/ a neb navěky bjdným býti
musíš.

Kčemuž přistupuje/ že život ten
to, nic není než plámo, i oštwičných ni-
ti bjd hned od počátku, až do konce, setka-
né: což nezdarňgšho gest w lecech
nastich, gest práce a bjda. (Zal 90. 10)
Cofoli gest, marnost gest: a k ničemu se
téměř nehodí, než za wšklad Kazatele
(Knihy Boj). Protož Job praví/
Clověk narozený z ženy gest krátké-
ho věku/ a plný lopotování: gako
kwět wycká p/ a podstat býwa: otjka
gako stjn, a netrwá. (Job 14. 1. 2.)

2 Pa

A Parrharcha Jakob, kdý byl we stu a
stidochti letech, řekl/ Nemnožý a žij by
li dnomě let žiwota mého. (Gen.
47. 9.)

Gesliže tedy takowá nezbědná a
škodlivá pečlivost mysl ewau zanášj,
zapuď gi takowým všemyslowáním/ a
swatou horlivostí pohnuť gsa. odpowěz.
Co? gáljžbych tak zauffale nesmyslný
byl/ abych od Ewangeliium swatého od-
staupil? Nedenž mi toho Bůh: Ne-
bo mohulit odstaupiti/ mohu y vmřiti:
Mohuli Boha, studnice žiwota (Gal
36. 10.) opustiti, y sám žiwot, mne opu-
stiti máje. Gáljž tak opowržený člo-
wět býti mám/ abych žádosti ostatky to-
ho bjdného a krátkého žiwota přemožen
gsa takowého hřichu/ kterýžby wěčnau
bidau po žiwotě tomo trestán býti mu-
shl, se dopustil? Odstup to, odstup ode-
mne. Přilížeť geť to špatná proporeč
mežy tohoto žiwota okamžením/ a ne-
skonae

Ponalau onau Wěčnosti: ó gal dlanb
 erwagich čas gest, wěčnost! ó nesnesy-
 jedlná bjda kteráž ani konce, ani přijetí
 nemá! Daleko přeč zapuzena budete, ta-
 gedowatá wonutáni. Lépe gest nato oš-
 ťení, aneb na krátkých čas, nestastným
 bžiti zdáti/ nežli na wěčné wěky nestas-
 tným w prarodě bžiti. Dostaneliť mi
 se pro Krysta y života zbarwenu bžiti
 nic nowého, nic škodného mi se nestane
 Nebo co w té wěky nowého přihoditi
 má tomu, gemuž y bez toho vměstiti gest
 Děníliť lépe w dobré Pti, nežli w zlé
 mot škofiti? a pro Krysta, nežli pro hřích
 gehoť odplata gest smrti? (Rim. 6. 23.)
 Dmřili pro pravdu swatého Ewange-
 lium/ proměním smrti přirozenj geg-
 řonj to co mi přirozeně přifutau bžiti m-
 lo, w slawonj sobě bog proměním.
 co medle za škodu neb strátu tehdáž př-
 pím? Gistě zagistě gest že mi smrti ne-
 bude dokonánim/ ale počátkem života
 w kterémž wěčného a nespónalého bla-
 hošlawen-

Kapitola VII.

143

hospitarstwi vjivati budu. Nebo gisť
gsem tjm, že mne mŕg Spasitel wzná
před Otcem Nebesťm / gestliže gá ho
před lidmi wznámati budu: a jstť ži-
vota mého, že m straceni geho záleží.

Kapitola. VIII.

Sedná přjítia; Mučeni a trápeni swědomi.

N Aposledy w myslí své přebý-
ně spásov, do něhož swědomi své
vvozuješ, rozvažáš. Nic na swěře
milejšího, nic dražšího býti nemá, nad
pokoj Swědomi: gako naodpor wšech
býd wrch gest, trápeni Swědomi cýtiti.
Kdo nemýzná, že zločinec po bohu neb
za hřberem fara magich, gest bídny? Ale
čím bídnejší ten / kdož ho w klíně swém
má! Od onoho wjat gestť máže býti
trapič / od tohoto nemáže / poněwadž w
winnostech geho wějš. Protož bíd-
ný takowý člowěk na wstawičně sřtkowen
wšich. Staloliby se, žeby někdy dá-
blowým

blomým vměním sločinec ten gsa mu-
 čen, vsnul a spal: pohotově gest tento
 mistr (Svědomy:) gine protitomu vmě-
 ní k odgeri takové dějmarosti magjch.
 Katané, kterjž Vlandym Mučedlnjch,
 (řidty škaloši příklad,) trápili/vstávali
 to té vtruené práci/ a že se jim giž slyš
 nedostává, vynášali. (Euse. lib. 5. c. 1.)
 Ale s tímto Katanem gina gest věc: ne
 bo on čím více toho trápi/ tím více se
 naň slyš: nžbrž častokrát k žebříku bázně
 geg pochytě do propasti zausťání nebohě
 ho vmítá. To hle sobě vynášá nešťast-
 ný Odpadlec: Wj jagisté, svědomím
 svým gsa přestwědčen/ že Náboženství
 to kteréž opustil/ pravě a spashredlně
 gest: poněwadž ono samo Boha/a ke-
 réhož on poslal Gehisse Krysta pravě
 poznáwati/ w něm samém dauffání spa-
 sení svého sfládati/a geho podlé nymě-
 teni wůle geho, kteráž to samém křisť-
 ťaněma gest, citi a genu skaužiti, vč.
 Toho hle vynášá on zgetně se odečel/
 ge w fla-

Kapitola VIII.

145

ge to klamu a ffallši nakřl, smyslně
ky Annykrystom bybožně / že Krysstoma
prawda gsau / wubec oswědčil / a gessē
wyswědčuje . A to wssedko od něho pro-
ti wlastnjmu swědomi se dālo / kterēž
wedle toho on y napotom za swěho něho
wěššihy protiwniha poznāwari musš.
Dno zagistē gest / kterēž gemu sširoce / gāf
rozličně Boha pādem swym wrahl pted
stirati nepřestane . A gestližebn nēsta-
stnž ělowět wmylāwari se / sām sobě
pochlebowari / a winu swau z tenčowarē
chřēl : ono hned pohotowē gsuc proti ně-
mu swědēš / a naposledn y wlastnjm or-
telem geg odsuzuge, broznh Bohi saud
a wěčnē zarraceni ohlassuge.

Slowem powjm / Swědomi gest
y žalobni / y swědel / y Saudce; anih
čeho giněho kromě zahanbeni a porupy
geho sražně hledā. Debo y tak nezbe-
dnē na nebohěho nalēhā, aby ni deš po-
toge neměl : Chodili řady, na paměť
mu ptiwodj / gāf irādne z Krysstomach

7

80

To Antykrystových stanů přesseť. Při
 ginált pokrm/odrhá mu gat mrzce du-
 še své pokrm wzdávk. Ležili naložt,
 vřazuge mu bláto lehkomyslnosti/w tře-
 řemž se wálj. Svili/často ho z nenada-
 ni probudi/ a obludami křvauchho křva-
 děš/ gehož pazauriim/ poněwadž nad
 sebau bdiť nechtěl / sám se poddal.
 Wstáwáli naposledn/ nekagienost geho
 a nepowstáwání z pádu mu vrněl.
 Zwlaště pak tdyž w nemoc neb něgakau
 ginau bídu vřadne/ vřevme mu do v-
 cha třeť/ To hle pro twau newěru to
 bě se děje. Deywice pak tdyž smrt na
 dwěte zatluče/a gako něgaký syný po-
 chor za frť weima k strasslitrě té saudně
 stolicu ráhne; tehdaž Swědomi cokoli
 má moč/cokoli wtipu/to wisse proti ne-
 bohému obrač: aemuž wsseligat Sa-
 ran pomáhá. Chceli se tdy Bohu mo-
 dliti, odhání ho křfager. Takliž nesty-
 datým budeš/ je předce toho křeréhož

Kapitola VIII.

147

by zapřel wžíwati chceš? Chceli se
 kdy Bóžeho Slowa porěšowati: též
 mu přstem welikými literami. napsané
 to powěděni wřazuje: Kdožby mne
 koli zapřel před lidmi/ toho y gá za-
 přim před Otcem mým Nebeským.
 Chceli se kdy naděgi wěčného žiwota
 poobčerstwiti, ono odpřá aby t Odpadl-
 cům přináleželo to/ což samým eim/ kre-
 kážby až do konce serwali, slíbeno gest.
 Chceli sobě tu paměti poslední den
 Soudný přimowowati/ a porěšenau
 wšpowěd/ kterauž wětichm Pán pro
 snažnost wdobrých skutků zwiř/ wyne-
 se/ ono mu řekne, že se od Chrůwe kromě
 niž žádný dobrý a w pravdě Bohu př-
 gemný skutek/ wykonáwati se nemá.
 odlaučil: a tak že t němu druhá ta wš-
 powěd přináleží: Odegděte sloření
 do ohně wěčného/ kterýž gest připra-
 wen ďablům y Andělům geho.
 Odkudž zauffáni se rodí/ leč by gessě
 B. m. opravda-

oprawdowým poťáním k Bohu se obrá-
til; čehož se tidko těm křesťům sobě s po-
ťáním až do konce života odfládati w v-
mysl brali / dostává. W takovémhle
způsobu gest Swědomi Odpadlce.

Ale ten kdož Pánu swěmu wěr-
ný jústal / nemyslunau radosti w sobě
se raduge / proto že pokoge Božího vží-
wá: Nebo en dvě věcy nerozruffiedl-
ným swazkem spolu spogené sau, zachowati
totiž, Wíru a dobré swědomi (mage
di Apostol Wíru a dobré Swědo-
mi) (I Tym. I. 19.) kterých genu swě-
decowj wydáwá / že bogowal dobrý bog.
Gist gest wěrau / kterauž zachowal Bo-
hu / a wedlé toho odměnným tím milo-
wáním kterýmž geho zase miluge Pán.
Co se života tohoto pádā / potléset / a ga-
týchkoli připadnosti dochće / wsefecten se
na ruce opatrowání Božího pokládá /
wěda že milugiejm Boha / wsefecty
wěcy k Dobrému napomáhagi. (Rim.

Kapitola VIII.

149

8. 28.) Štěstí své vssecko na milosti
a požehnání jeho zakládá. Po ze-
mi této myslí hrdinskau a svobodnau
šlapá/žrdage ni, gakožto kteraž k geho
důstognosti přirovnání nemá. Mysl
geho vstavičně se žhuru k Nebi vynáší
A když porozumíwa/že hodinka smrti ge-
ho se blíží/nemáže se povědjeti/gat se tu
velice raduge/že i světa vygiti má, tím
že Krystus Pán gehož on vynáwal/
iase geho před Dcem nebeským vyná,
gíť gsa. Pročež s myslí weseleau wštkje
smrti gde/a vdatně na ni patke, gako ne-
překného sye, ale s slawnými dary k sobě
poslaného služebníka ochotně wstá/k ně-
muž blíž přistaupe, larwu tu strastli-
wau mu snjma/ a slawnau Krystowu
twát/kteraž pod ni skrta gest, y Koru-
nu, kteraž mu poslá Pán spatuge, a
radosti wytkituge: Bog wýborný ho-
gowat sem/ běh sem dokonat/ Wjru
sem zachowati: gíť ja tjm odložena
gest

N. iij.

gest

